



CALVINIST + CONTACT

DUTCH - CANADIAN

CHRISTIAN WEEKLY

Address all communication to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312,
Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa,
Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

DECEMBER 11th, 1964 — No. 675 — 20th YEAR OF PUBLICATION

QUO VADIS?

"Ik vrees, dat de conceptie van de Drie-eenheid tegenwoordig meer schade aan het christendom doet, dan dat zij het helpt, omdat vele moderne mensen menen, dat indien het christendom inhoudt het aanvaarden van zulke onbevattelijke stukken, men haar deur maar voorbij moet gaan."

"Ik ben geneigd te denken, dat wanneer ge een gemeente van gewone mensen met een moderne opvoeding vraagt de apostolische belijdenis op te zeggen, ge hen in feite vraagt zich te oefenen in intellectuele oneerlijkheid. En daarom doe ik het niet."

Maclean's magazine van 14 december 1964 geeft een verslag van een vraaggesprek, dat een van Maclean's redacteuren heeft gehad met drie vooraanstaande geestelijken. Het doel van dit vraaggesprek was om uit de mond van deze drie mannen te horen, welke plaats religie in het leven van vandaag naar hun mening inneemt. De drie verkoren tot dit evenement waren Rabbi Abraham L. Feinberg, rabbi-emeritus van de Holy Blossom Temple in Toronto; Dr. Ernest M. Howse, moderator van de United Church in Canada; en Father Frank Stone, directeur van de Catholic Information Centre in Toronto.

Vooraanstaand zijn deze mannen zeker, maar of zij nu juist in staat zijn te zeggen, welke plaats religie tegenwoordig in ons leven inneemt, is natuurlijk een andere vraag. Het hangt er maar vanaf wat men onder religie verstaat.

Doch afgezien hiervan is het wel van belang kennis te nemen van de opvattingen van mannen, die zulke sleutelposities innemen. Haast vanzelf luisteren wij naar wat Dr. Howse heeft te zeggen. Immers de kerk die hij vertegenwoordigt, is een protestantse kerk, waarvan wij allen weten dat zij het tehuis is voor vele serieuze christenen. Van Rabbi Feinberg weten wij al lang, dat zijn opvattingen over religie en ook anderszins nimmer de onze kunnen zijn. En Father Stone is rooms-katholiek, dat wil zeggen, dat wij zo ongeveer weten, wat wij van die zijde verwachten mogen. Toch blijkt het bij nadere kennismaking, dat wij ons veel dichter bij Father Stone dan bij Dr. Howse gevoelen.

De in de aanhef geciteerde woorden zijn (vertaald) ontleend aan Maclean's vraaggesprek. Dat dit maar niet 'n wat ongelukkig uitspraak gedachte is geweest, blijkt wel uit een artikel dat dezelfde Dr. Howse voor het dagblad "The Telegram" heeft geschreven. In het nummer van 21 november j.l. van dit blad schreef Dr. Howse onder meer als volgt:

"If a person finds that the doctrine of the Trinity is of service to him in understanding the nature of God, let him use it. What needs to be said is that in this modern age many people do not find the concept of the Trinity a help in their understanding of God. It does not clear their minds; it muddles them. Such persons may take comfort from Bishop Pike's assurance that what is beyond their minds is not necessary to their salvation." (Bishop James Pike is de bekende Episcopale bisschop van Californië.)

Daar schrikken wij toch wel even van, is 't niet? Hier zegt iemand, die zulk een vooraanstaande plaats inneemt in de protestantse kerk van Canada, dat een ieder, die het stuk van de Drie-eenheid niet verwerken kan, het rustig kan laten schieten. De abonnee, die ons het knipsel uit "The Telegram" stuurde, schreef erbij: "Quo Vadis, United Church?" En zeer terecht. Waar gaat dit heen? Iemand heeft eens zeer juist opgemerkt, dat iedere afwijking in de kerk in de grond van de zaak te herleiden is tot een afwijking in de belijdenis van de Drie-eenheid.

Maar zo zijn wij er niet mee klaar. Wij zijn er zelfs niet eens mee klaar, wanneer wij een lijstje zouden maken van de bijbelteksten, die duidelijk spreken over de Drie-eenheid.

Wij zouden het scherper willen stellen. Stel nu toch eens, dat een synode van onze kerk — welke die kerk dan ook maar zijn mag — er toe zou besluiten het dogma van

de Drie-eenheid ter zijde te stellen? Wat dan? Zouden wij ons daar sterk tegen verzetten? Is dit bepaalde dogma ons zo kostbaar, dat wij het voor geen enkele prijs zouden willen laten schieten?

Niemand zal willen ontkennen, dat het moeilijk is en het klinkt zo logisch als Dr. Howse zegt, dat de moderne mens het eerder als een belemmering dan als een aanmoediging ziet, wanneer hij over het christelijk geloof denkt. Met andere woorden, dat hele stuk van de Drie-eenheid kun je eigenlijk niet gebruiken als je met anderen over het christelijk geloof spreekt.

Er zijn wellicht beelden te gebruiken, die ons enigszins kunnen helpen bij onze beschouwing over de Drie-eenheid. Wijlen Ds. S. G. de Graaf heeft eens dit beeld gegeven (hoewel hij er meteen bij zei, dat het zeer gebrekkig was). De Drie-eenheid is zo iets als een zonnestraal: hij geeft energie, hij geeft warmte en hij geeft licht. Het is de ene straal, die niet alleen energie of alleen warmte of alleen licht geeft. Altijd zijn die drie tegelijk werkzaam in die ene straal.

Natuurlijk is hiermee niet alles van de Drie-eenheid gezegd. Het laat ons hoogstens "een" drie-eenheid zien: er zijn drie verschillende functies in de ene straal. Maar "de" Drie-eenheid bestaat in (niet "uit") drie Personen in één Wezen.

Laten wij maar tot het hart van de zaak doordringen, want daar ligt de moeilijkheid. Het is niet alleen een stuk, dat slechts aanvaard en niet begrepen kan worden. Dit zou van meer zaken in het geloof te zeggen zijn. De eeuwigheid bijvoorbeeld is evenzeer iets dat wij aanvaarden, zonder haar te kunnen bevatten.

De moeilijkheid ligt veeleer in de onbegrijpelijke God zelf. Hij is de grote en algemene God, — en dit is maar geen term. Algemeen, dat wil toch zeggen, dat God in Zijn Drie-eenheid volmaakt is en ons en de gehele schepping niet nodig heeft. Als wij dit beseffen, dan is het niet meer de vraag hoe God in ons leven past, maar omgekeerd, dan gaat het er om hoe wij kunnen passen in Zijn gedachten, in Zijn plan en in Zijn Koninkrijk.

Uit Hem en door Hem en tot Hem zijn alle dingen, zegt de Schrift (daar hebt u iets van de Drie-eenheid). Het is als het ware een cirkel in dat Goddelijke Wezen, waarin Hij heel Zijn schepping en al Zijn schepselen heeft willen betrekken. Wordt Adam niet de zoon van God genoemd? (Lukas 3:38). De mens hoorde erbij, werd in de cirkel betrokken. Niet omdat dit nodig was om God volmaakt te doen zijn, maar omdat God dit wilde. Hij wilde dat de mens iets zou beleven van dat grote van de Drie-eenheid. De bestemming van de mens lag juist in het dienstbaar zijn aan de heerlijkheid van de Drie-eenheid.

Daar wil de moderne mens niet aan, zegt Dr. Howse. Neen, daar wil niemand aan. Wat in Adam leefde, leeft nog steeds in ons allemaal. Wij willen van nature niet dienstbaar zijn, niet ondergeschikt zijn, en wij laten het heel goed merken ook.

Maar dit is het geheim van de redding in Christus, dat Hij wat anders van ons maakt. Wie in Christus gelooft, wordt weer "zoon van God", en in de heiligmaking maakt de Heilige Geest ons weer pasklaar voor de cirkel.

Het struikelblok is niet, dat wij de Drie-eenheid niet begrijpen kunnen. Er zijn talloze dingen meer, die wij niet begrijpen kunnen. Het struikelblok is, dat wij van nature



TELEVISIE OOK AL IN K.L.M.-MACHINES

De K.L.M. heeft in een van de DC-8 machines, welke ingezet worden op de route naar de Verenigde Staten, T.V.-toestellen geïnstalleerd, waarop de passagiers een aantal programma's kunnen volgen. Het geluid komt door via hoofdtelefoons. De toestellen zijn geïnstalleerd boven het hoedenrek, zo, dat men over het gangpad heen kijkt. Op de foto: een beeld van de cabine van de DC-8, de "Albert Plesman", met de gemonteerde monitors.

ons verzetten tegen de cirkel christelijk geloof van zijn rugge. Daarom is wedergeboorte nodig, graat. Iedere kerk, die deze roef willen wij het Koninkrijk Gods op haar kansen en in haar belijden. Een "nieuw schepsel" be-grijpt het niet, maar een nieuw schepsel aanbidt de algemene Drieënige God. Die past weer in de cirkel.

Nem het geloof in de Drie-63:9, 10; Lukas 1:35; Matth. 28:19; 2 Cor. 13:13; Gal. 4:6: enige God weg en u berooft het

ka kunnen van de betekenis daar- van getuigen. Het was Don Diego (Dirk Zijlstra, de pionier van Tres Arroyos), die de Spaanse verta- ling verzorgde en daarmede een voortreffelijk medium verschaft aan de kerk en school om de jeugd van Argentinië te benaderen. Dit jaar verscheen een Japanse ver- taling. Anne de Vries was een aan- tal jaren werkzaam bij het on- derwijs en het spreekt dus van- zelf, dat hij zich ook bewoog op het terrein van de schoolboekjes, o.a. leesmethoden voor het lager onderwijs.

Op verzoek van het Surinaamse gouvernement was hij aldaar een tijdlang werkzaam om een vernieu- wing van het onderwijs, in het bij- zonder ten aanzien van de Neder- landse taal, voor te bereiden.

Wie persoonlijk met hem in aan- raking kwam, werd getroffen door zijn levenswijze. Wie, als ik, wel eens met hem in Hollands weide- gebied ging jagen, leerde de een- voudige natuurmens kennen, die evenveel plezier had in een goedge- richt schot als in een succesvol boek. In tegenstelling met zovele auteurs was deze man niet opge- blazen en weerspiegelde de zuiver- heid van Bartje zich in zijn eigen persoonlijkheid.

Het wegvallen van een man als Anne de Vries roept de pijnlijke realiteit van een groot tekort in de Christelijke levenssfeer aan wer- kelijke schrijvers en dichters bij hernieuwing op. En het ergste is misschien wel, dat het gemis niet gevoeld wordt.

De uitkomst zou ontstellend zijn, als eens een reëel onderzoek werd ingesteld naar wat in de gezinnen gelezen wordt. De Christelijke ge- zinnen niet uitgezonderd. Waar to- neel en bioscoop misschien nog contrabande zijn, heeft de moderne literatuur reeds zijn slachtoffers bij duizenden gemaakt. En de in- vloed ervan is een veel directer!

Op politiek terrein was de eerste week van de wintermaand een ui- terst belangrijke.

In Eerste en Tweede Kamer kwamen onderwerpen aan de orde, die veler belangstelling trekken, n.l. de anti-Remwet en de belas- tingverlaging. En deze laatste weer in nauw verband met de loon-

en prijsbeweging in Nederland. Ten aanzien van de lonen zaten we in het slop. In de Stichting van de Arbeid, een overleg-college ge- vormd door vertegenwoordigers werkgevers en werknemers, was men het niet eens geworden. De vakverenigingen vroegen voor 1965 een loonsverhoging van tenminste 7%, de werkgevers hielden halt bij 3%.

Ook in de S.E.R., de Sociaal Eco- nomische Raad, waarin ook Kroon- leden, middenstanders en boeren zitting hebben, was geen overeen- stemming bereikt.

De moeilijkheid zit hem voorna- melijk in het feit, dat de loons- verhogingen in 1964 uit de hand zijn gelopen en er meer gegeven is dan men aanvankelijk voorne- mens was. Komt bij, dat niet alle directeurs van grote bedrijven zich de discipline van hun orga- nisaties laten welgevalen, waar- door het euvel van de zwarte lonen ontstond. Nu is het met de con- junctuur in 1964 meesgevalen. Na- tuurlijk is dat de arbeiders niet onbekend. Als er nu goede zaken worden gedaan, waarom wij dan ook niet wat extra's van die winst, zo vragen zij. Goed en wel, zegt de Minister van Economische Zaken, maar de koopkracht mag niet meer toenemen, want dan laait de beta- lingsbalans een nog groter gat zien en moeten we met goud betalen en dreigt de spiraal van hogere lonen, hogere prijzen en inflatie.

Aan de vooravond van de behan- deling van de voorstellen tot ver- lag van de loon- en inkomsten- belasting, kwam de Regering bij monde van Minister Veldkamp (So- ciale Zaken en Volksgezondheid) met belangrijke mededelingen. De essentie was:

1e. Per 1 juli 1965 doorvoering van het eerste deel der belas- tingverlaging tot een totaalbe- drag van plm. 525 miljoen gul- den;

2e. Een toelaatbare loonsverhoging van 4,7 pct. (inclusief 1,5% compensatie voor de verhoging van A.O.W.- en A.W.W.-pre- mie), alsmede een verhoging van 't minimumloon tot ten hoogste f 108,- per week

In het Kamerdebat viel grote eenstemmigheid op ten opzichte

(Vervolg op pag. 2)

Beelden van en uit NEDERLAND

★

Bartje's "Vader" Stierf

Belastingverlaging - Rem-Eiland Weg

De meester-verteller Anne de Vries is zondagavond tij- dens een bezoek van hem en zijn vrouw bij de bekende Zeister uitgever S. J. P. Dijk- stra plotseling overleden. In het voorjaar was hij een tijd- je opgenomen in het zieken- huis in verband met een hard- nekkige bronchitis. Daarvan was hij niet volkomen gene- zen, maar wel kon hij regel- matig werken. Tijdens het be- zoek overviel hem een be- nauwdheid, die in enkele mi- nuten een einde aan zijn le- ven maakte.

Anne de Vries behoorde tot de meest gelezen Christelijke schrij- vers. Een uitsondering was hij ook hierin, dat hij door zijn penne- vruchten een aanzienlijke welstand had verworven. Zijn eerste boek "Bartje", waarschijnlijk litterair zijn beste, verkreeg naar Neder- landse begrippen een zeer hoge op- lage, evenals de drie jaar later ver- schijnende roman "Hilde".

Aan werkelijk goede romanciers is Nederland niet rijk. Zeker Chris- telijk Nederland niet. De meeste Christelijke boeken, veel van vrou- welijke auteurs, blijven onder de maat. Met P. J. Risseeuw en C. van Rijnsdorp en misschien een enkele andere vormde Anne de Vries een kleine groep van schrij-



vers, die geïnspireerde, vakkundige en toch volkomen Christelijk ver- antwoorde werken aan ons volk schonken. Daarom is het verlies van een man als hij, op zestig- jarige leeftijd, een dubbel verlies.

Waarschijnlijk zal Anne de Vries echter nog langer bekend blijven door zijn bijbelvertellingen, wil men kinderbijbels, dan door zijn romans.

De s.g. kinderbijbel werd in niet minder dan vijftien talen overge- zet. "Onze" mensen in Zuid-Ameri-

**Every
Protestant
a
Huguenot
Cross**

Available in different
sizes and prices
For an ideal Christmas
present ask your local
agent or write

**HUGUENOT
CROSS
CANADA**

P. O. Box 787
ROCKY MOUNTAIN
HOUSE, ALTA.

**Beelden van en
uit Nederland**

(Vervolg van pag. 1)

van deze belastingverlaging, al lo-
pen de wensen natuurlijk altijd op
verschillende punten uiteen.

De een wil meer ruimte voor de
ongehuwden, die ergens de gestraf-
ten in Nederland worden genoemd,
een ander vroeg meer ruimte voor
de kleine zelfstandigen waartegen
de vakverbondsbestuurders-kamer-
leden weer bezwaren hadden en
een derde pleitte voor verdergaan-
de belastingverlaging voor de mid-
dengroepen.

De praktijk zal wel zijn, dat de
Regeringsvoorstellen met grote
meerderheid worden aangenomen,
de eerste helft van de belasting-
verlaging dus ingaat per 1 juli
a.s. en de tweede op een door de

Regering te bepalen moment, doch
in elk geval voor 1 januari 1967,
dit in samenhang met de conjunc-
tuur.

De Minister van Financiën, Prof.
Witteveen, liet nogal optimistische
klanken horen, wat de betalingsaba-
lans betreft. Over dit jaar zal het
tekort zeker een miljard gulden
bedragen, doch in 1965 wordt weer
op een sluitend eindresultaat ge-
hoopt.

Ten aanzien van de lonen zal het
waarschijnlijk wat moeilijker wor-
den om tot een vergelijk te ko-
men. Hier zal eerst de Stichting
van de Arbeid over moeten bakke-
leien, doch het grote voordeel is,
dat men nu weet, wat het stand-
punt de Regering is.

Dit Kabinet is nogal plooibaar.
Plannen tot het heffen van tol-
geld voor de instelling van een we-
meerderheid worden aangenomen,
gefondsd en de verhoging van col-
legegeld en het schoolgeld voor
kleuters heeft zij, voordat de mes-
sen nog getrokken werden, alweer

ingeslikt, doch op het gebied van
het loon- en prijabeleid zal zij het
been wel strak houden. Dit is te
meer noodzakelijk, nu een op komst
zijnde marktregeling voor zuivel
en granen in de E.E.G., voor de
Nederlandse consument toch reeds
een zware prijsverhoging van eer-
ste levensmiddelen zal betekenen.

De nu toegepaste belastingverla-
ging betekent in dit licht slechts
en peuleschilletje.

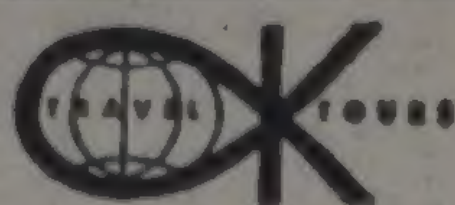
De Eerste Kamer nam met 59-7
stemmen de anti-Remwet aan. Al-
leen de liberalen sputterden tegen.

Doch Prof. Diepenhorst typeer-
de het standpunt heel juist. "Bij
het zoeken naar het algemeen wel-
zijn telt voor mij niet de gunst
van honderdduizenden kiezers. De
Nederlandse Regering moet de or-
de in het t.v.-bestel handhaven."
Het zal nu wel spoedig gedaan zijn
met de t.v. Noordzee, verzorgd door
het REM-eiland, buiten de drie-
mijlzone. En de scheepsbouwer
Verolme, de stichter ervan, heeft
op de voorhand verklaard, zich als
een loyaal staatsburger te zullen
gedragen.

Intussen opende de Minister van
Onderwijs toch weer een luikje,
dat andere organisaties dan de
omroepverenigingen en de reclame
een uitzicht op de toekomst biedt.

In vele gevallen blijft het: Much
to do about nothing!

Den Haag, 2 dec. '64.



REISBUREAU

Bel of schrijf

In Sarnia
THEO HEIKAMP
133 N. Front Street
ED 6-6169

In Toronto
JOANNE V. D. SPEK
697 Bay Street
EM 6-9488

O.K. JOHNSON & CO. LIMITED
WORLD WIDE TRAVEL SERVICE

Boekbespreking

De Iris-Reeks, een Kok-prestatie

De naam J. H. Kok N.V. heeft
in onze kring vertrouwde klank.
En een oude, wat niet samen be-
hoefte te gaan met ouderwets! Dat
heeft Kok weer bewezen met een
serie moderne meisjesboeken, die
er zijn mag: de Iris-Reeks voor
meisjes van tien tot veertien jaar.
Zojuist ontving ik het tiende en
elfde boek in deze serie. En nu alle
ouders aan kerstgeschenken den-
ken, lijkt het me de geschikte tijd
om de Iris-boeken onder Uw aan-
dacht te brengen.

Vooraf een opmerking: de leef-
tijdsgrens kan in Canada wellicht
een haartje verschoven worden.
Laten we zeggen: van negen tot
en met dertien jaar. Al zeg ik er
dadelijk bij, dat de meeste van
deze boekjes zelfs door Moeder (al-
tijd jong!) met plezier gelezen zul-
len worden. Hier komen ze:

- 1) Jenny Slegers-Kwakkel, "Ru-
moer rond de Duiventil". De fa-
milie Van Duiven gaat op zomer-
vacantie in het schone Gaaster-
land. Bij de nodige avonturen der
teenagers komt een dilemma voor
Bertie. Ze heeft haar vader in de
- 2) Nelly Streef, "Loesje". Voor
kleinere meisjes. Het verhaal van
een weesje, dat bij vreemden in
huis gedaan is en het zonder liefde
moet stellen. Haar vriend wordt
Simon, een jongen uit de hoogste
klas, bij wiens ouders ze later een
echt thuis vindt. Heel fijntjes.
- 3) Nel Veerman, "Ditje en Doot-
tje". Voor kleinere meisjes. Het
stadskind Dootje komt op een dorp
te wonen. Dat brengt moeilijkhe-
den: ze is nogal opschepperig van
aard. Maar Ditje van de bakker
weet er wel raad mee!
- 4) J. H. Veenkamp, "Jaolientje's
kleine wereld". Voor kleinere meis-
jes. Jaolientje woont met haar
moeder in een huis aan het meer.
Ze moeten zich er samen doorslaan,
want een vader is er niet meer.
Dapper is ze: redt ze niet het le-
ven van een baby? Een leuk boek-
je.
- 5) Johan van Hulzen, "De twee-
ling van de plantage". Het ont-
roerende verhaal van een planters-
familie op Java, die door de Ja-
panners uit elkaar gerukt wordt.
Vader wordt weggevoerd naar de
berucht spoorweg van Birma, moe-
der en de kinderen naar verschil-
lende kampen. Dit boek is zeer
goed geschreven en naar mijn me-
ning het beste van de serie.

6) Annie Oosterbroek-Dutschun,
"Doro ontdekt zichzelf". Doro
Schouten is een tiener en de
jongste van een leuk gezin. Wat
verwend en bazig houdt ze er van
haar zin door te drijven, ook bij
vrienden. Nu, bij het ouder wor-
den, ontdekt ze dat dit niet gaat.

7) Nellie van Dijk-Has, "Stans'
geheim". Hier is een tiener van
een ander soort. Stans heeft een
gevoelig karakter, al moet je soms
diep graven om het te ontdekken.
Haar geheim is het oude bruine
schrijft, waarin ze haar gedichtjes
schrijft.

8) Jos. A. Brusse, "Beste Ineke
...". Dit boek is opgedragen aan
alle Nederlanders, die tijdens de
oorlog stadskinderen in huis heb-
ben genomen en gevoed. Ineke, een
Haagse tiener, gaat in de win-
ter van 1944 met een vrachtauto-
transport kinderen naar Gronin-
gen. Ze komt in huis bij "Oom
Hendrik" — wat een festijn, eten
genoeg — die met zijn vrienden
tot over zijn oren in de Onder-
grondse zit. Ze maakt heel wat
mee, waarbij de bevrijding door
het Franse leger. Ook dit boek is
bijzonder goed geschreven en komt
compleet met een lijst oorlogs-uit-
drukkingen.

9) Coby Bos-Goedhart, "Trix uit
de zee". Voor kleinere meisjes.
Trix is dol op kinderen en heeft
het plan om kleuter-onderwijzers
te worden. Het grote evenement in
haar leven komt, als ze zelf een
zusje krijgt.

10) Netty Streef, "Nancy en haar
hond". Voor dierenvrienden. De
jonge hond van Nancy is door haar
zo goed afgericht, dat hij prijzen
wint en door zijn kunsten beroemd
wordt. Prompt wordt hij ontvoerd
door een circusbaas, die hopen geld
aan hem verdient. Hoe Nancy en
haar nichtje hem op hun beurt
stelen, is een verhaal, waarbij je
haren overeind gaan staan. En
ach, wat een hond!

11) H. Vos-van de Vlasakker,
"Corrie uit de Krommestraat". De-
ze tiener is de dochter van een
welgestelde fabrikant. Na zijn
overlijden blijkt, dat ook zijn be-
zit verdwenen is, zodat Corrie en
haar moeder naar Amsterdam ver-
huizen. Een grote overgang, want
op de nieuwe Mulo is Corrie
"maar" het meisje uit de Kromme-
straat, een z.g. gribusbuurt. Een
leuk boek.

Lezers, die zo gelukkig zijn om
Hollands-lezende dochters van de-
ze leeftijd te hebben, adviseer ik:
zoek U niet langer suf naar een
kerstgeschenk, maar stap naar Uw
Hollandse boekhandel. U kunt hier-
boven reeds Uw keus maken en
zult er geen spijt van hebben. Alle
boeken komen in een kleurige stof-
omslag en zijn reuzeleuk geillus-
treerd door de bekende Hans Bor-
rebach.

Tini V. A.



Ook dit jaar neemt Voortman's weer de leiding
met fijne kerstkransen, zwaar gevuld met echte
amandelspijs. Stuur er óók een naar uw vrienden,
het is een zeer welkom kerstgeschenk.

★ Bestel
vroegtijdig bij
Uw winkelier;
de vraag is
zeer groot!

VOORTMAN'S

de bakker die 't bakken kan!

W. & H. VOORTMAN LIMITED, BURLINGTON, ONTARIO

WILLEM G. POOLMAN

advocaat

notaris

meester in de rechten

330 Bay St., Toronto 1, Ont.

(boek Bay/Adelaide St.)

tel.: EM 8-1334

NOG EENS DE A.R.S.S.

(2)

In het nummer van vorige week hebben wij getracht duidelijk te maken, dat de discussie rond Calvin College en de A.R.S.S. niet voorbij kan gaan aan de vraag in hoeverre een kerkelijke denominatie een liberal arts college kan en moet exploiteren. Hiertegen zijn onzes insziens bezwaren aan te voeren.

Betekent dit nu, dat daarom de A.R.S.S. de plaats van Calvin College zou moeten innemen? Men zou uit de discussies gemakkelijk kunnen afleiden, dat deze gedachte bij velen leeft. Op deze wijze is er een denkbeeldige tegenstelling geschapen. Niet alleen is deze tegenstelling onjuist, maar de conclusie is ook zeer voorbarig. Dit is juist ons bezwaar, dat velen wel spreken over samenspreking, maar intussen aannemen, dat er in die twee organisaties tegenpolen zijn.

Zolang men daarmee doorgaat, komt men niet tot een vruchtbare samenspreking. Die zal er althans ernstig door worden bemoeilijkt. Dan wordt heel gauw het doel uit het oog verloren, en dan wordt het een vraag: ben je voor Calvin of ben je voor de A.R.S.S.? Dan kan men wel over samenspreking praten, maar dan is bij voorbaat het tafellaken al doorgeslagen. Een dergelijke tegenstelling herinnert ons teveel aan de veertiger jaren in Nederland. Wie toen in Nederland was, weet dit ook wel. En die weet ook wel wat een narigheid daaruit voortgekomen is.

Bovendien brengt zo'n tegenstelling ons geen stap verder.

Hoe men er ook over denkt, een ieder begrijpt wel dat je een universiteit zo maar niet uit de grond stamp. Alleen Jona heeft een wonderboom gekend, maar vergeet niet, dat die boom de volgende dag ook al weer verdwenen was.

Laat de een dan wat optimistischer zijn dan de ander, in doorsnee bestaat er wel eenstemmigheid, dat er voor ons een taak ligt op het terrein van het onderwijs, ook van het hoger onderwijs. Die taak zien wij niet omdat wij in Nederland geboren zijn, maar die zien wij omdat wij alleen maar gehoorzaam het Woord van God tot gelding willen brengen in alle levensverbanden. Ook dit is geen verdienste, maar genade.

Als wij het hier over eens zijn, dan hebben wij al heel wat gewonnen. Dan behoeven wij ons nu nog geen zorgen te maken of een toekomstige universiteit in Grand Rapids of ergens in Canada zal komen. Misschien komt die wel in geen van beide, en zal later blijken dat Chicago of Iowa er beter geschikt voor zijn. Maar hier zijn wij nog niet aan toe.

Waar wij nu aan toe zijn, is dat wij samen (samen!) een juist uitgangspunt vinden. In dit verband denken wij nu weer aan het artikel dat Rev. Guillaume in ons nummer van 20 november j.l. schreef. Voor hen die het ontgaan is, nemen wij een klein gedeelte van dit artikel hier over:

Enkele jaren geleden kwam Dr. William Spoelhof, de President van Calvin College, voor de jaarlijkse Ontario Predikanten Conferentie spreken over de Universiteitsgedachte. Hij verklaarde daar openlijk dat een Universiteit op Gods Woord gegrond in ons continent momenteel tot de onmogelijkheden behoort. Een Universiteit vraagt op het ogenblik zulke fabelachtige en onvoorstelbare bedragen dat het niets met ongelof of gebrek aan vertrouwen op de Heer te maken heeft als we uitspreken dat dat niet kan. Hij pleitte overtuigend en nadrukkelijk voor het stichten van wetenschappelijke instituten op verschillende plaatsen, b.v. twee in Canada en drie of vier in de States. Die zouden dan moe-

ten samenwerken in algemeen verband en Christelijke wetenschap beoefenen naar de Schrift. Die speech had niets van het krampachtige dat veel van wat geschreven is over de verhouding tussen Calvin College en de A.R.S.S. kenmerkt: dat krampachtige en bekrompen, dat denkt in termen van een Universiteit met de vraag waar die nu wel zal moeten komen. Wel, dat geeft een eindeloos geschrijf, dat natuurlijk niets bereikt. Die speech werkte bevrijdend, gaf hoop dat we toch eindelijk iets zouden kunnen doen.

Dat onbevooroordeeld overleg dringend nodig is, willen de mensen niet tussen de wal en het schip terecht komen, is ons juist in de laatste weken gebleken. In ons nummer van 4 december j.l. schreef Rev. Hoytema onder meer: "Laat daarom de A.R.S.S. ook niet voortgaan met haar actie om te komen tot de oprichting van een universiteit in Canada of een wetenschappelijk instituut en daar geld voor vragen."

Rev. J. Van Harmelen echter schrijft aan de A.R.S.S. (zie "De Wachter" van 24 nov 1964, pag 3): "Voor dit werk (onder de studenten aan de openbare universiteiten, D.F.) zult u natuurlijk een of twee of meer professoren nodig hebben en het lijkt me zeer gewenst dat u een instituut sticht, of een paar leerstoelen aan reeds bestaande universiteiten, ongeveer op dezelfde wijze als men dit instituut in Nederland ook kent."

Voor zover ons bekend heeft de A.R.S.S. zulk een instituut op haar verlanglijstje staan, en dit is iets waarvoor ook prof. Spoelhof heeft gepleit. Met andere woorden, het ziet er dus naar uit dat er al een gemeenschappelijk platform is gevonden. Hoe dit nu verder uitgewerkt dient te worden, is een kwestie van de ronde tafel.

Wij hopen, dat de leiding aan beide zijden de verantwoordelijkheid en de "challenge" ziet. En denk er om, dat zij allen ons gebod nodig hebben.

D.F.
P.S. Wij hebben meer reacties ontvangen met betrekking tot de A.R.S.S. Hieronder zijn ook drie artikelen van Rev. G. Van Dooren, Can. Ref, predikant te Burlington, Ont. Het blijkt duidelijk, dat het onderwerp belangstelling trekt, maar wij zullen ervoor waken, dat onze lezers niet "overvoerd" geraaken.

EEN MARANATHA KALENDER 1965

Wederom zond de Uitgeverij J. H. Kok N.V. te Kampen ons een exemplaar van de zo bekende Maranatha Scheurkalender. Deze kalender, die nu al zoveel jaren een onbetwiste plaats heeft ingenomen in menig gezin, behoeft nauwelijks aanbeveling. De voorkant van de kalenderblaadjes is ook dit jaar weer verzorgd door ds. H. J. Langman en ds. J. Overduin. De achterkant der blaadjes is ontspanningslektuur.

Op het schild zien wij dit jaar een afbeelding van Paulus, die in hoge ouderdom in de gevangenis een brief aan Timotheus schrijft. Wij menen dat de tekening dit jaar bijzonder geslaagd is.

Wij willen de Maranatha kalender opnieuw graag bij onze lezers aanbevelen.

Men kan het kalenderblok (dus zonder schild) ook in boekvorm bestellen. Gebonden in een keurige band kan men dit als dagboek gebruiken.



Two Cree Indians bezig met het schoonmaken van, in Lac LaRonge in het Noorden van Saskatchewan gevangen, snoekbaars. Zoals haar uitgestrekte, golvende korenvelden de naam van Saskatchewan de wereld hebben rondgedragen, zo begint nu het ontwakende Noorden de aandacht van sportliefden van ver over de grenzen te trekken. In geen enkele andere provincie heeft men zich zo intensief geworpen op de ontwikkeling en bevordering van sport en toerisme. (Calgary Herald Photo.)

De Canadese Indianen in hun overgangstijd

door A. N. Hughes

(Can. Scene) — Een groeiend aantal Canadese Indianen wordt over de brug tussen de wereld der Indianen en die der niet-Indianen heen geholpen. Uit vrije wil verlaten ze de Reservaten (land, hun door de regering toegewezen) en zoeken ze werk.

De trek van de jongere generatie naar de stad breidt zich nog steeds uit. In Toronto en Winnipeg wonen bijna 5000 personen van Indiaanse afkomst. Bijna 16% van de totale Indiaanse bevolking van Canada, van 200.000 zielen, woont niet meer op de reservaten, de meerderheid daarvan in niet-Indiaanse gemeenschappen. Men verwacht dat tegen 1970 tweederde van de Indiaanse bevolking de reservaten zal hebben verlaten en dit zullen hoofdzakelijk jonge mensen zijn, daar meer dan 1/4 van de Indiaanse bevolking jonger is dan 16 jaar. Het probleem is thans een dergelijke opleiding te geven, dat ze een waardige plaats in de Canadese maatschappij zullen kunnen bekleden.

Wat wordt er gedaan om deze

Canadese Indianen op hun nieuwe levenswijze voor te bereiden? De eerste stap is het verschaffen van een goede lagere school opleiding voor Indiaanse kinderen. Zonder dat zullen ze te zeer beperkt zijn bij de keuze van werk buiten de reservaten. De Indiaanse ouders die zich dat realiseren dringen er dan ook bij hun kinderen op aan, langer dan de verplichte leeftijd van 16 jaar op school te blijven, zo constateert de heer H. B. Rodine, Superintendent of Indian Schools for Southern Ontario. Door waar het nodig is financiële bijstand te schenken maakt de federale regering het voor kinderen die daartoe geschikt zijn mogelijk, van de Highschool ook de universiteit te bezoeken. In 1950 werden onze Highschools slechts door 340 Indiaanse kinderen bezocht, in 1963 was dat getal tot 4.000 gestegen. Bijna 100 studenten studeerden in datzelfde jaar aan een universiteit en velen keerden na afloop van hun studie naar hun eigen mensen terug om daar les te geven. Meer dan 130 onderwijzers

van Indiaans bloed zijn in dienst bij de Indian Affairs Branch van het federale departement van Staatsburgerschap en Immigratie.

Belangrijker nog misschien is het feit, dat 18.500 leerlingen (meer dan 1/2 van de totale Indiaanse bevolking van schoolgaande leeftijd van 50.549) samen met niet-Indiaanse kinderen het onderwijs aan de provinciale scholen volgen.

De Indian Affairs Branch houdt zich ook bezig met het werk de Indiaanse jeugd in de gelegenheid te stellen een goede technische- en vakopleiding te kunnen ontvangen. In sommige industrieën zijn financiële voorzieningen getroffen om Indianen op het werk op te leiden voor een bepaalde taak. Gedurende hun leertijd wordt het salaris of loon dan gesubsidieerd. Personen met een minimale schoolopleiding worden aangemoedigd aanvullende cursussen te volgen om dan later in aanmerking te kunnen komen voor opleiding tot een bepaald vak. Ook onderhoudt de Indian Affairs Branch een Placement Programme met op veertien verschillende plaatsen Placement centres. De meerderheid van de mensen, die door dit Placement Programme aan werk geholpen worden hebben dan reeds een hogere academische- of vakopleiding gevolgd door middel van de Indian Affairs Branch.

Er is echter meer nodig dan een vakopleiding alleen om zich aan een zo verschillende maatschappij aan te sluiten. Een zekere mate van vertrouwd raken met de omgeving is daarvoor dringend nodig, zodat persoonlijk contact met de mensen een onderdeel is geworden van het werkprogramma van het Placement Programme. Twaalf Indian Centres in Canada verlenen hun medewerking aan het integratieproces door niet alleen met raad en daad terzijde te staan, maar tevens voor gezelligheid en ontspanning te zorgen.

De huidige Indiaanse bevolking van Canada telt thans 200.000 zielen; het dubbele van dat bij de eeuwwisseling. Bovendien is het geboortecijfer (ongeveer 3%) in

verhouding groter dan dat van welke andere etnische groep ook. De noodzaak om hun levensstandaard omhoog te brengen en hen de scholing te verschaffen die zij nodig hebben om zich in de niet-Indiaanse wereld aan te passen, is niet zo maar een behoefte — het is een dringende noodzakelijkheid als we deze twee werelden ooit in harmonie bijeen hopen te brengen.

DELTA

Van Elsevier's Wetenschappelijke Uitgeverij N.V. te Amsterdam ontvangen wij een nummer van "Delta". Sommige onzer lezers zullen dit tijdschrift misschien kennen, maar er zullen stellig velen zijn die met "Delta" niet bekend zijn. Voor hen zouden wij graag de aandacht op dit uitstekende tijdschrift willen vestigen.

"Delta" verschijnt vier maal per jaar en bedoelt een beeld te geven van het culturele leven in Nederland. Het is in het Engels geschreven en draagt tot ondertitel "A Quarterly Review of Arts, Life and Thought in the Netherlands". Het is dus kennelijk bedoeld om buitenlanders een indruk te geven wat er al zo in Nederland op cultureel gebied wordt gepresteerd. Het is een zeer interessant tijdschrift en de typografische uitvoering is buitengewoon goed. "Delta" zou nooit kunnen bestaan indien de uitgave niet belangrijk werd gesubsidieerd door de Nederlandse Regering. Het zou niet mogelijk zijn om zulk een tijdschrift uit te geven tegen de lage prijs van \$4.00 per jaar.

Iedereen die geïnteresseerd is in de culturele ontwikkeling van zijn oude vaderland zal "Delta" gretiglijk waarderen. Voor hen die dit tijdschrift zouden willen hebben laten wij het adres hieronder volgen:

Elsevier Publishing Co.,
P.O. Box 211,
Amsterdam,
The Netherlands.



Boldoot in Frans-Canada

Deze foto werd genomen tijdens een "drug show" in Montreal op 7 en 8 oktober j.l. Nederland had niet op een geuriger wijze aan de Canadese drogisten voorgesteld kunnen worden.

Voor Nederlanders is de naam Boldoot zo bekend, dat alleen reeds bij het horen van die naam men de prikkeling in zijn neus voelt. Voor Nederlanders is het woord Boldoot synoniem met fijne, frisse geur.

Voor Canadezen was echter de naam Boldoot niet veel meer dan een klank. Tenminste, - tot voor kort. Want het is opmerkelijk hoe vlug Canada door de Boldootprodukten veroverd wordt.

Helemaal onbekend was Boldoot nu ook weer niet. Zeker Boldootprodukten worden al enige jaren hier verkocht, maar toch wel bijna uitsluitend aan Nederlandse immigranten. Toen echter in het begin van dit jaar Mr. Fred. Vander Velde als exclusief agent voor Bol-

doot werd aangesteld, kwam er meteen een doorbraak naar de Canadese markt. Tegelijk werden de parfums en de "men's line" geïntroduceerd.

De Canadezen hebben blijkbaar spoedig de Boldoot-kwaliteit ontdekt, want men kan nu de bekende produkten overal, van British Columbia tot de Maritimes, in de winkels vinden. Dat wil zeggen, niet alleen meer bij de zogenaamde Hollandse winkeliers, maar ook in verschillende drugstores en in zaken als Eaton's, Simpson-Sears, Woodward's, Kresge, Woolworth, Zellers en dergelijke.

Het was in Montreal wel even moeilijk. De drogisten daar spreken alleen maar Frans, op een enkele uitzondering na. Toch was het Frans geen belemmering, want om Boldoot te kunnen waarderen heeft men niet zozeer woorden nodig. Men ruikt dat het goed is.

(Ingezonden mededeling)

CALVINIST-CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Phone 547-1488 and 547-1489



Editorial Committee: Reva. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.

Calvinist-Contact is published Friday every week.

Closing date: Saturday before date of issue.

Subscription price: \$5.00 per year.

All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoint of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary. Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

Voor al Uw Verzekeringen

Auto-, Brand-, Ongevallen- en

Ziekteverzekering

(met wekelijks inkomen)

en alle andere verzekeringen

Mac. Vanderhout

Insurance Agency Ltd.

795 KING STREET EAST

HAMILTON, ONT.

PHONE LI 4-2837

VROUWEN RUBRIEK

Redactrice: Mrs. A. Wagenaar
67 Victoria St., Blenheim, Ont.



Het onveranderlijke Evangelie in deze moderne tijd

Als wij deze titel lezen denken we onwillekeurig: "wat is een moderne tijd en wat is het moderne van onze tijd".

Er wordt tegenwoordig veel geschreven over verandering — gisting — verwatening. Ook onder ons als kerkmensen. En dan ga je jezelf afvragen: "Is het werkelijk zo?"

Wat is dan het moderne in onze dagen? Het gediscussieer of de scheppingsdagen 1 dag of 1 miljoen jaar geduurd hebben, of over geboortebepijking, of zondagsheligen, dansen, T.V. en ga zo maar door.

Door al dat schrijven over deze dingen lijkt het soms net of er met een grote cirkel omheen gedraaid wordt. Meestal wordt er op deze manier over gesproken. En daar ligt het voor u; doe er maar mee wat u wilt en zoveel als u met uw geweten voor God kunt verantwoorden.

Het is van groot belang dat wij de Bijbel goed kennen en verstaan; daardoor zullen we voor onszelf een grenslijn kunnen trekken, tot hoever kan ik gaan zonder God naar beneden te halen. Maar als wij al die punten op zichzelf gaan bekijken dan is er niet zoveel moderns aan. Sommige dingen waren 10 of 20 jaar geleden ook al het onderwerp van gesprek, misschien niet zo openlijk als in onze dagen, maar toch, ze waren er.

Maar met de wetenschap ligt het iets anders. Zo lang de aarde bestaat is er steeds ontwikkeling geweest. In het begin van de Bij-

bel lezen we al dat de eerste mensen uitvindingen deden. We denken aan de drie zonen van Lamech. Het zal voor die mensen ook wel een hele ontwaaring zijn geweest dat zo zelf gereedschappen en muziekinstrumenten konden maken. Het verschil van de loop der gebeurtenissen is, dat in onze dagen de ontwikkeling veel sneller gaat. Het ene is nog niet goed in ontwikkeling gebracht, of er is al weer iets anders.

Maar God heeft al deze dingen in de schepping gelegd. Voor God is dit niets nieuws. Maar met al die onderzoeken komt de Bijbel steeds meer in het gedrang. Hij wordt voor ouderwets verasteld, of ongeloofwaardig voorgesteld. Voor mensen van de wereld wordt het steeds moeilijker om die eenvoudige bijbelverhalen voor waar te verslijten. Daarom wordt er in onze tijd zo op gewezen dat Christelijk onderwijs zo hard nodig is. Zodat wij antwoord kunnen geven op al deze dingen. Ook in de kerken is al verandering te bespeuren b.v. in de United Church hebben ze een nieuwe leidraad uitgegeven voor de zondagschool, die bij hen eigenlijk catechisatie is. In deze nieuwe leidraad wordt verklaard dat de eerste 10 hoofdstukken van de Bijbel legenden zijn. De plagen in Egypte waren een soort kinderziekten en Jezus is niet geboren uit een maagd. Jezus is niet lichamelijk opgestaan en zo gaat het maar door.

Kortom alle eerbied voor Gods Woord is weg. Dit wordt de jeugd geleerd.

Dit kunnen we beschouwen als het modernisme van onze tijd. Al deze dingen nopen ons tot bezinning. Om onze Bijbel goed te kennen, want als er zo getornd wordt aan Gods Woord, wat blijft er dan over? Dan kunnen we wel aan alles gaan twifelen. Waar blijven we dan met ons geloof?

Het is niet zo, dat we het evangelie geloofwaardig en aannemelijk moeten maken voor de moderne mens. Het verzet is tegen het evangelie als zodanig. Het moet niet zo zijn dat de mensen van de wereld zeggen: "Van die christen of die dominee hebben we niet veel last. Hij of zij praat nooit over de Bijbel. Dat is een verraad aan het evangelie van Christus. Daarom is het van groot belang dat de kerk zich blijft bezinnen op de eigenlijke inhoud van het evangelie en op de wijze waarop dat evangelie in 1964 gebracht moet worden.

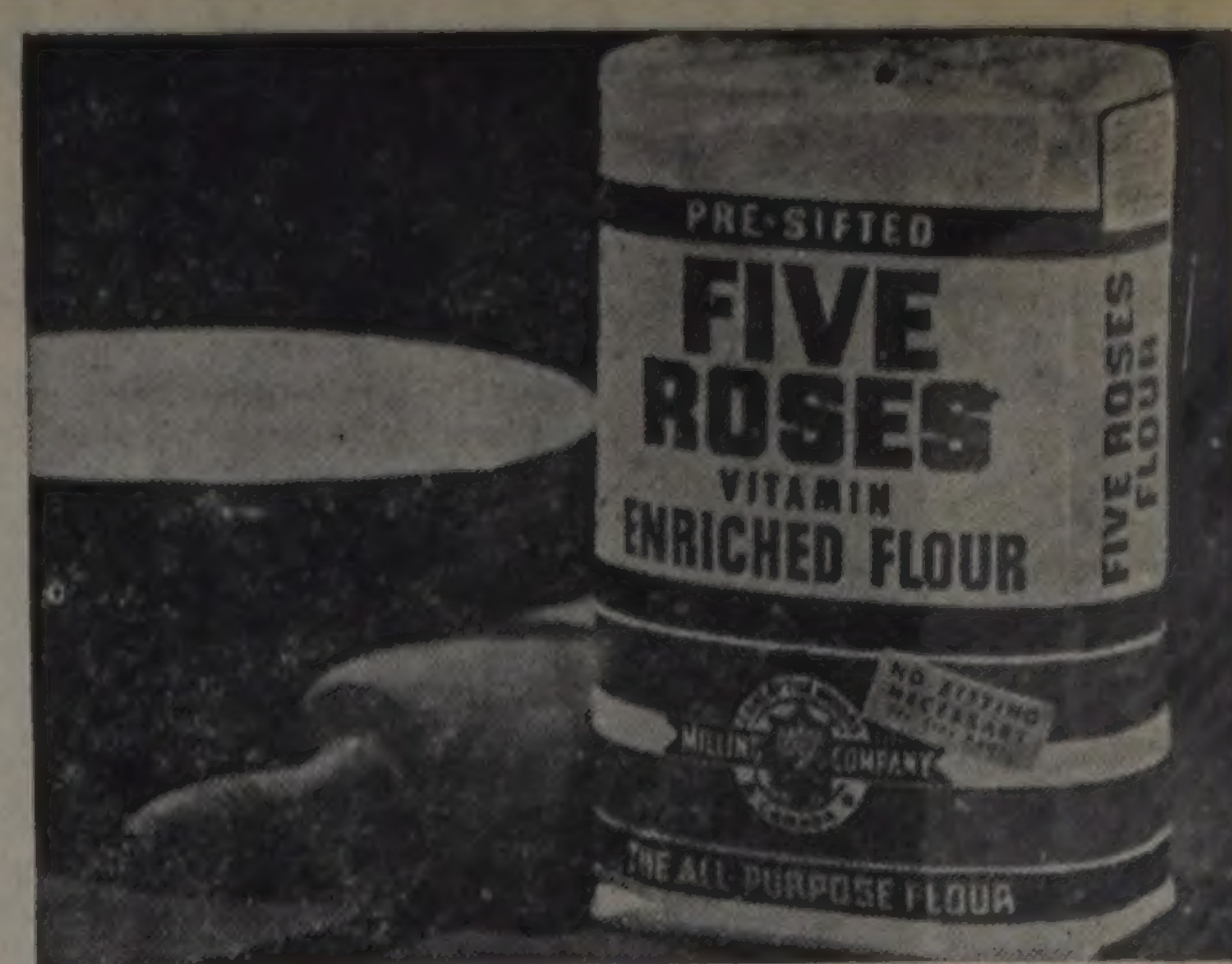
Wij moeten dit alles wel ernstig nemen, maar we moeten ons er niet al te ongerust over maken, want elke tijd is modern geweest ten aanzien van zijn verleden en elke tijd is ouderwets ten aanzien van zijn toekomst. Ook Paulus leefde in zo'n tijd. Er was toen ook ontwikkeling en beschaving. Maar Paulus was er zich wel van bewust dat alleen door de wedergeboorte mensen tot God konden komen. Hij heeft nooit de boodschap aangepast of aanemelijk gemaakt. Paulus wordt de grote zending genoemd, maar hij wees er altijd op, dat alleen door Jezus Christus er zaligheid mogelijk was met het onveranderlijke evangelie. Dat kunnen we ook lezen in Galaten 1:9, waar hij zegt dat iedereen die een ander evangelie zou brengen dan hij gebracht heeft, vervloekt is, al was het een engel uit de hemel.

Dit geldt ook voor onze tijd waar de moderne mens het anders wil, die liever niet van een kruis wil horen. Onlangs heeft de Spiegel dominee hier verschillende stukjes over geschreven, naar aanleiding van brieven die hij kreeg van buitenkerkelijken. Het werd hem verteld dat er altijd van die bijbelse termen in z'n stukjes staan

waar buitenkerkelijken niet veel van begrijpen. Ook had een van de brieven schrijvers het over twee dominees die voor de T.V. gesproken hadden. Een ervan was dominee Overduin. Die had o.m. gezegd, dat wij allen elkaar bij het kruis van Christus de hand moesten reiken en dan zou het allemaal wel goed komen. En dan vraagt die persoon: "Waarom moest dat nu weer op die manier gezegd worden, waarom zegt men niet, dat we elkaar verdragen moeten? Daar komt weer die moderne mens naar voren. We moeten het evangelie uitdragen op een begrijpelijke manier, maar zonder de Bijbel zal dat niet gaan, want in de Bijbel lezen we wel van verdraagzaamheid, maar nog veel meer dat we elkaar lief moeten hebben. En dat is heel iets anders. Elkaar verdragen dat is niet zo erg moeilijk, maar elkaar als broeders en zusters liefhebben, dat gaat soms boven onze macht, want van nature zijn we geneigd om onze naasten te haten. Alleen door Gods liefde en het offer van Jezus Christus is het voor ons mogelijk gemaakt en is het voor ons een gebod geworden.

Staan wij als kerkmensen daar wel genoeg bij stil? Want willen wij Gods Woord uitdragen, dan zullen we er toch zelf eerst naar moeten leven. Johannes wordt DE apostel der liefde genoemd. In zijn eerste brief schrijft hij niet minder dan 8 keer dat wij onze broeder lief moeten hebben. In sommige verzen stelt hij het heel scherp, b.v. in hoofdstuk 3:15: "Een ieder die zijn broeder haat is een mensmoorder en gij weet dat geen mensmoorder eeuwig leven blijvend in zich heeft," en verder: "Wie God liefheeft moet ook zijn broeder liefhebben". De laatste keer stelt hij het anders; dan gaat het over het bidden. In vers 16 van het 5de hoofdstuk lezen we: "Als iemand zijn broeder ziet zondigen een zonde niet tot de dood, moet hij bidden en God zal hem het leven geven."

Leven wij als Christenen hiernaar? Bidden we voor elkaar? Hebben we elkaar lief? Dat is het onveranderlijke evangelie ook voor



ELKE FIVE ROSES ZAK BEVAT BLOEM
VAN DE HOOGST MOGELIJKE KWALITEIT

ons. Het geloven in Gods Woord maakt ons persoonlijk sterk in het geloof en ook als kerk. Maar wij moeten Gods Woord kennen en er studie van maken. Het is mooi, dat wij dat op onze verenigingen kunnen doen. Er met elkaar over spreken. Dat laatste is belangrijk, want als wij Gods Woord uit willen dragen in de kerk of daarbuiten, dan zullen wij de vrijmoedigheid moeten hebben om daar over te spreken. Dat kan soms erg moeilijk zijn. Je weet het allemaal wel, maar om er met een ander over te praten, daar zijn wij soms te schuchter voor. En toch, als wij kinderen van God zijn dan moet het kunnen. Wij moeten altijd bidden om de leiding van de Heilige Geest, dat hebben wij nodig in ons leven, anders worden wij vermoeide mensen, die niet meer tegen alles op kunnen tornen. Er zijn wel eens "waarom" in ons leven. Maar als gelovigen weten wij dat God overal Zijn bedoeling mee heeft. Soms vraag je jezelf af: "Waarom wonen wij nu hier in Canada? Heeft het zin? Heeft God ook hier een speciale bedoeling mee? Hebben wij misschien als kerk een bijzondere opdracht? Als wij om ons heen kijken dan kunnen wij daar zelf wel een antwoord op geven. Er is veel te doen in onze kerk, maar daarbuiten niet minder.

Als wij al die mensen zien die er een lijdelijke godsdienst op na houden of helemaal nergens aan doen. Mensen waar wij iedere dag mee omgaan. Moeten wij dan niet spreken over het evangelie? Kunnen wij als christenen rustig iedere avond naar bed gaan zonder ons om de mensen om ons heen te bekommeren of zelfs niet eens voor hen te bidden? God eist dat van ons! Dat is hetzelfde onveranderlijke evangelie.

Moeten wij juist nu niet onze stem laten horen, nu het modernisme probeert opgang te maken? Het is niet genoeg om alleen voor onszelf te zorgen en voor onze eigen mensen. Het staat duidelijk in de Bijbel. De Heiland spreekt er zelf van als Hij zegt in Joh. 10:16: "Nog andere schapen heb Ik, die niet van deze stal zijn; ook die moet Ik leiden en zij zullen naar Mijn stem horen en het zal worden één kudde, één herder."

Er wordt wel eens opgemerkt, dat wij daar niet geschikt voor zijn. Wij kunnen wel stille getuigen zijn. Maar daar heeft de wereld erg weinig aan. Dan denken we aan dat gedicht: "Mijn buurman is vannacht gestorven en ik heb geen woord tot zijn beoud gezegd".

We kunnen niet allemaal meedoen in het opzettelijke werk van evangelisatie. Niet iedereen heeft daar de gave en de tijd voor. Maar we kunnen bidden voor het werk dat gedaan wordt en voor hen die er voor werken en voor de komst van Gods Koninkrijk in het algemeen. En als er hulp van ons gevraagd wordt, ons spontaan aanbieden.

We geloven toch niet, dat God ons hier in Canada gebracht heeft om een onder-onsje te vormen, het evangelie alleen maar te ontvangen en te bewaren. Dan kunnen we beter op een eilandje gaan wonen. Maar we zijn hier midden in deze wereld geplaatst om vanuit ons eigen leven duidelijk te maken dat Christus leeft en dat het evangelie de waarheid is. Wij moeten dicht

bij God leven, met alle dingen tot Hem gaan, met droeve en blijde dingen, en Hem danken voor alle zegeningen, die Hij iedere dag ons schenkt. Wij zien ze niet altijd, maar ze zijn er. Dan weten we ons ook gedragen door Hem en dan zal het ons ook gemakkelijker afgaan om het over te brengen op anderen.

Wij kunnen soms erg kortzichtig zijn. Het lijkt ons toe, dat evangelisatie onbegonnen werk is met weinig resultaat. Maar God ziet het anders. Hij wil dat wij zaaien, want dat moet toch eerst gebeuren voordat we kunnen maaien en oogsten.

Dit alles kan ook ten goede zijn voor ons eigen geloofsleven, want door evangelisatie wordt je eigen geloofsleven verrijkt en verdiept.

Evangelisatie is een opdracht van de kerk, van heel de gemeente.

Het is niet genoeg om alleen maar één of twee keer naar de kerk te gaan en verder je nergens mee te bemoeien of belang in te stellen. Laten we niet in de eerste plaats vragen "wat heb ik aan de kerk?", maar "wat heeft de kerk aan mij?" Als wij levende leden zijn, dan zullen wij ook de geloofsblijheid ervaren, die God ons altijd schenken wil en de verzekering dat wij de zaligheid zullen beerven.

Wij moeten ook kunnen zeggen: "Ik schaam mij het evangelie van Christus niet". Want al zouden alle moderne mensen zich ergeren en om ons lachen, het evangelie blijft toch een kracht Gods tot zaligheid voor een ieder die gelooft.

Mrs. L. Berghout

Wilton, Ont.

GA ENGELS OF FRANS LEREN

Niets is voor U belangrijker dan het zo gauw en zo goed mogelijk leren beheersen van de taal der door U gekozen woonplaats — Engels of Frans. Dit is van vitaal belang voor Uw succes en voor Uw geluk hier in Canada.

- door Frans of Engels te leren zult U veel gemakkelijker vrienden maken, makkelijker zaken doen in winkels of kantoren, en beter voordeel kunnen trekken van de aan U, als lid der gemeenschap, ter beschikking staande diensten - -
- als U Engels of Frans spreekt zullen Uw kwalificaties en ervaring een werkgever meer waard zijn - -
- in allerlei soorten werk hangt promotie voor een groot deel af van het al dan niet vloeiend Engels of Frans kunnen spreken, lezen en schrijven - -
- als U goed Engels of Frans spreekt kunt U veel makkelijker allerlei technische cursussen volgen om Uw kwalificaties te verbeteren - -
- U moet voldoende kennis van Engels of Frans hebben om Canadees staatsburger te kunnen worden.

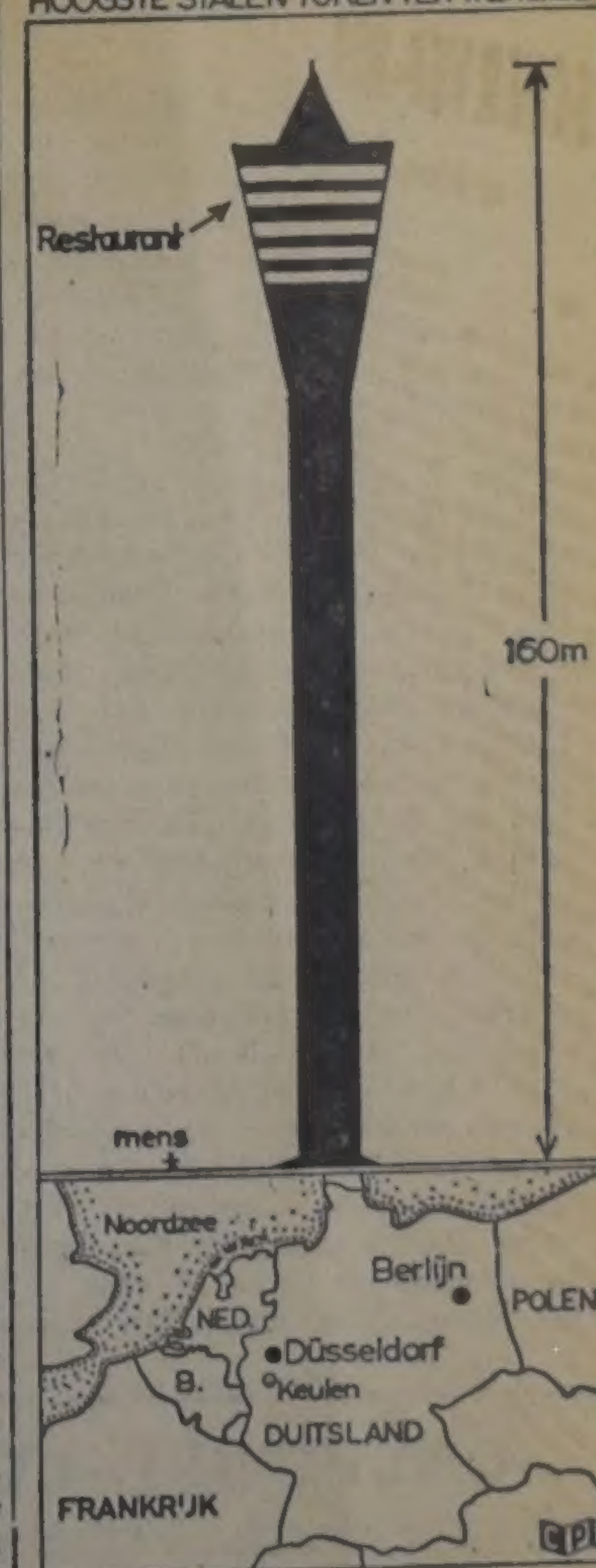
In de meeste plaatsen worden Engelse of Franse avondcursussen gegeven. Voor inlichtingen hieromtrent, stelt U in verbinding met het hoofd van Uw plaatselijke school, de naaste burgerschaps- of immigratie-ambtenaar, Uw priester of dominee, of het bureau van dit blad.

Waarom niet vandaag nog?

René Tremblay

RENÉ TREMBLAY,
Minister van Burgerschap en Immigratie.

HOOGSTE STALEN TOREN TER WERELD



CADEAU VAN VIER MILJOEN
GULDEN VOOR DUSSELDORF

Voor meer dan een miljoen dollar gaat men in Dusseldorf de hoogste stalen toren van de wereld bouwen. De stad krijgt deze bijzondere toren ten geschenke van een grote fabriek die 75 jaar bestaat. De toren wordt geheel van staal en er komt geen stukje steen of beton aan te pas. In 1965 zal de toren gereed zijn en dan kunnen de Dusseldorfenaren en de toeristen 160 meter de hoogte in met behulp van 2 liften. Op de toren komt een uitzichtplatform, een restaurant en een cafeteria. In feite wordt de toren een enorm grote buis van ca. een inch dikte en een doorsnede van ongeveer 23 voet.

HOLLANDSE
SCHEURKALENDERS
Maranatha, Honigdruppels, Krul-
kens van 's Heeren Tafel \$1.75.
Oranje Kalender \$1.25, Daily Man-
na Calendar \$2.35.
Seven Star Diary Refill (Success
Agenda) \$2.69.
Voor Uw familie in Holland:
"Beautiful Canada" kalender.
Stuur ons \$1.25 en het adres en
wij zorgen voor de rest.
Christmas Cards met text, \$1.10
postpaid.
VAN DELFT'S
Book and Gift Shop
1058 Main St. W. Phone JA 8-1932
HAMILTON ONT.

Gebrek aan kennis van de Engelse Taal

Geachte Redacteur,

Gaarne zou ik mijn opinie willen weergeven over het artikel geschreven door B. Bokhout van C.C. van 20 november, over gebrek aan de Engelse taal. Waar vindt u de pornografische literatuur bij de nog steeds Hollands-georiënteerde gezinnen? Nee, mijn ervaring is juist bij diegenen, die alles wat Hollands is niet goed achten. En wat heeft seksuele voorlichting met Hollands of Engels te maken? En dan Bijbellezers bij tafel. Ja, bij ons wordt bijna uitsluitend Hollands gelezen. Wij zijn met Engels bezig geweest, maar teruggekomen op Hollands; waarom? Leest u maar eens de brieven van Paulus en Petrus b.v. in het Engels en sla dan de Hollandse Bijbel eens open. Zelfs onze kinderen, die het Engels goed kennen, lezen het liever in het Hollands. Wij zijn nu bijna dertien jaar in Canada en weet u wat ons overkomen is? Een onzer dochters was acht jaar toen wij naar Canada kwamen, dus zij had weinig school gehad in Holland. Het is vier à vijf jaar geleden dat zij een inleiding maken moest voor de meisjesvereniging. Maar voor dat onderwerp waren er geen studieboeken in het Engels. Zij vroeg toen om Hollandse boeken die ze eigenlijk niet geven wilden. Zij heeft Hollandse studieboeken meegenomen en zij heeft die inleiding gemaakt in het Hollands en weer overgezet in het Engels.

Wij hebben nu twee schoondochters, een schoonzoon en een aanstaande schoonzoon en hun levenspartners spreken beide talen. En ik kan niet inzien dat anderen daar moeilijkheden over hebben. En dan kerkelijk leven. Dubbele diensten ben ik persoonlijk op tegen. Weet u soms niet meer waar al die activiteit van uitgegaan is voor kerk en school en alles wat er meer aan vast zit hier in Canada? Dat hebben de ouders gedaan met hun gebrekkig Engels en niet de jongeren.

Het motief van de meeste immigranten was om een betere positie te verkrijgen in deze wereld. Maar ik geloof meer dat God ons als calvinisten hier geplaatst heeft in eerste instantie om ons geloof te behouden, dat gaat vóór een andere taal. Hebt u ondervonden wat de Canadian attitude is tegenover ons? They say what's the difference, we all love Jesus. U weet toch wel hoe wij als calvinisten daar tegenover staan? Het is die houding die ons als ouders met gebrekkig Engels gedreven heeft om kerken en scholen te bouwen

voor de toekomst van onze kinderen. En met alle moeilijkheden er aan verbonden hebben ze doorgezet. Nu moet u niet denken dat ik tegen de Engelse taal ben; ik lees zelfs alles wat ik maar kan aan Engelse lectuur. Maar er is meer goede lectuur in het Hollands dan in het Engels en het is verbasend jammer dat onze jeugd daar niet meer van genieten kan.

De laatste tijd is er veel kritiek in C.C. en De Wachter over de Nederlandse taal en de ARSS. Laat men daar liever mee ophouden en dit alles z'n beloop laten en ten slotte who is more educated, who knows both English and Dutch, or English only?

Met dank voor de plaatsing, L. Bouwers

COMMENTAAR VAN MR. BOKHOUT

Wij danken de ons onbekende broeder voor zijn hartekreet: *eerherstel voor de overwegend Nederlandse sprekende oudere immigranten*. Toch signaleert ook deze broeder het probleem van de versexualiseerde "pulpmagazines" in sommige van onze (Nederlands en Engels sprekende) gezinnen — waar tegenover dikwijls een verdwijnend geringe parate Bijbelkennis staat omdat er voor Bijbelstudie geen tijd meer over blijft. Het trof mij ook dat deze broeder het vrij algemeen bekende feit signaleert dat men voor een goede inleiding dikwijls een Nederlands studieboek ter hand moet nemen, omdat er eenvoudigweg geen corresponderende Engelse studieboeken zijn. Wat deze situatie betreft is het in onze kerken reeds 5 over 12. Gelukkig ziet thans de Board van Calvin College and Seminary ook wel in dat hier op korte termijn een achterstand van wel tientallen jaren onverwijd ingehaald moet worden om zowel de gewone man als de aankomende theologische student en onze dominees van essentiële en up-to-date studieboeken in de Engelse taal te voorzien. A.R.S.S. heeft, wat dit betreft, van den beginne af aan een prijzenswaardige activiteit aan de dag gelegd.

Ook signaleert de geachte schrijver, blijkbaar uit bittere ervaring, het algemene probleem (zowel in onze immigrantenkerken als daarbuiten!) dat de King James vertaling al sinds jaar en dag zijn lezerskring niet meer "aanspreekt". Hoewel officieel in onze kerken de American Standard Version van 1901 in gebruik BEHOORT te zijn, is het merendeel der onder ons circulerende Engelse bijbels

in de King James version. Dat deze American Standard Version (A.S.V.) ook verre van ideaal is blijkt wel uit het feit dat juist dit jaar een nieuwe vertaling van het Nieuwe Testament van de A.S.V. gereed gekomen is. Maar liefst 25.000 uur van "scholarly research" was er mee gemoeid om de oorspronkelijke vertaling in "correct contemporary English" om te zetten.

Persoonlijk vind ik het tekenend voor de situatie onder ons dat zelfs een Nederlands sprekende Mannenvereniging het niet meer pleegt te "doen". Soms lijkt het wel of het enige wat we nog uit te wisselen hebben critiek is — verder hebben we elkaar bitter weinig te zeggen. Ik geloof dat we veel meer moeten werken om en de oudere (overwegend Nederlandse) sprekende generatie en de jongere, overwegend Engels sprekende generatie een deugdelijk geestelijk thuis in ons kerkverband te bieden. In ieder geval geloof ik niet dat het ene probleem met het andere opgelost kan worden (wat men overigens hardnekkig probeert). In de States heeft men het taalprobleem inderdaad zeer lange tijd op zijn beloop gelaten. Met als gevolg dat men het daar pas in 1895 bestaan heeft een Engelse dienst te organiseren. Terwijl onze Synode pas omstreeks 1924 besloot het Engels als theologische voertaal te gebruiken. Als ik goed ben ingelicht dan was de reden daarvoor een toenemend verlies van leden onder de jongere generaties.

We zijn die briefschrijver zeer erkentelijk voor zijn spontane opmerkingen. Een openhartige discussie over deze dingen is inmiddels méér dan noodzakelijk geworden.

B. Bokhout

OPSTAKELS BIJ HET BIJBELLEZEN

Tijdens een zitting van de tweede algemene vergadering van de Oost-aziatische Christelijke Conferentie in Bangkok (EACC) heeft de studiesecretaris van de Verenigde Bijbelgenootschappen, de Ceylonees S. J. de S. Weerasinghe, een overzicht gegeven van zijn bevindingen in het onderzoek naar het bijbelgebruik in Azië Vier jaar geleden werd met dit studieproject begonnen. Binnenkort zal het officiële verslag in brochurevorm gepubliceerd worden.

De heer S. Weerasinghe somde een tiental obstakels voor goed bijbelbezen en -onderzoek op:

1. tijdsgebrek;
2. loutere onverschilligheid;
3. de beweerde irrelevantie van de bijbel voor de moderne mens;

4. "dood" en afgesloten taalgebruik;
5. zovele oninteressante gedeelten (geslachtsregisters en rituele voorschriften);
6. tekortschieten van de kerk bij het leiding geven aan de bijbelstudie;
7. de gedachte dat alle godsdiensten waarheid bevatten en dat de bijbel niets bijzonders biedt;
8. de opvatting dat de maatstaven van de bijbel te idealistisch en daarom onmogelijk te volbrengen zijn;
9. de vrees om als al te vroom of vreemd beschouwd te worden;

10. de klacht dat God van de bijbel, die altijd de mens te hulp is gekomen, nu niet meer ingrijpt en zwijgt ten opzichte van de daden van de mensen.

Deze bezwaren heeft de onderzoeker bij zijn contacten in verschillende landen ontmoet. Het zal de taak van de zielzorgers en de bijbelverspreiders zijn aan deze bezwaren tegemoet te komen en wel de obstakels door de voorlichting en het onderricht weg te nemen

—Centraal Weekblad

Support
YOUR CHURCH IN ACTION!
CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE
2417 Eastern Ave., S.E.
Grand Rapids, Michigan



die nu zichzelf gevonden heeft als vrouw en als kunstenaar. Waarheen ik ook vaar, ik vaar steeds naar haar toe."

Ze glimlacht tegen dat vergezicht en toch schreit ze, want die koopvrouw leek haar zo hard en wreed. Haar voet in de leren pantoffel gaat over het voetspoor, harder of zachter, naarmate haar gevoel het haar ingeeft. Het is zo vreemd, want haar voet gaat niet over het voetspoor van de draaischijf, maar over de loper in de kerk en er speelt een orgel, met het geluid van de zomerwind over de rivier, terwijl het water tegen de boeg van de tjalk kabbelt en een karkiet in het oeverriet roept. Haar vingers, die de klei vormen, vormen geen klei, maar glijden langs de vereelde hand van Jochem: Nu zijn we voor eeuwig samen, Jochem: Eén in geest en streven, één in lied en leven... Heer, doet het gelukken.

Amen, zegt de oude dominee De Wet en dokter Van Loon zegt het hem na: Amen, terwijl hij haar over haar haar strijkt. De Here zegene u uit Sion...

Daar is het orgel weer, dat met een machtig geluid de kerk vult, zodat ze uit haar droom ontwaakt en ziet dat de deur opengevaaid is van haar schuur. En dan zit ze tegenover het voltooide testje, dat haar handen onbewust vormden. Niet ik, niet ik, maar Uw Naam zij ere... Ze zegt het, want ze weet, dat ze er zelf eigenlijk niets aan doen kon, dat ze dit testje maakte.

Heel voorzichtig snijdt ze het voetje los van het onderste kleistompje, met behoedzame halen van het snijdraadje. Dan neemt ze het natte bakje tussen beide handpalmen op en draagt het naar de schoorsteen in de kamer, waar het drogen kan. Uren zit ze er naar te kijken en het roept weer de beelden in haar op die ze zag toen ze het maakte: toekomstbeelden.

Daarna maakt ze kleur; ze penseelt behoedzaam figuurtjes op de droge klei. Het eerste streekje gaat aarzeland, maar dan vervagen weer haar handen en het penseel. Ze ziet het strakke blauw van de rivier, die de zomerlucht weerkaatst. Een witte meeuw vliegt daar boven en een zilveren vis werpt er schitterlichtjes tussen, wanneer hij door het water schiet. Ze ziet de rimpeling van het water langs de tjalk en de verre, wasigblauwe einder; een taling vliegt op in strakke lijn. In de misleerigheid van het nog ongebakken glazuur ziet ze de kleuren die er straks uit voort komen, geoeft als ze is, door talloze mislukkingen. Daar komt de tjalk, met volle, bolle zeilen huistoe en op de boeg in kleine witte letters haar naam "Schervén-Mie".

Zingend maakt ze de turfmoel aan en ze bouwt van een paar schutters en legrers een soort tafeltje, alsof ze een rijke voorraad aardewerk zou bakken. Dan loopt ze het vuur na: een kostelijke partij turf gaat er aan voor één testje, maar elke turf is een geschenk aan hun geluk.

Ze kan nauwelijks afwachten tot de oven be-

hoorlijk afgekoeld is, maar ze moet geduldig wachten, want geluk laat zich niet dwingen. Je moet er biddend op wachten, dan komt het.

Maar hoe komt het dan, dat dat testje toch niet alles is, wanneer het op de schoorsteenmantel staat en eerlijk mooier is dan dat van Vader ooit was? Waarom loop ze telkens weer naar de dijk en vindt ze het nu welletjes, dat lange uitblijven van Jochem?

Het is het gedeelde geluk, dat het geluk verdubbelt. Ze maakt alles gereed voor de thuiskomst van Jochem. Ze koopt een nieuwe, kromme pijp en een pakje tabak en legt die beide bij het nieuwe testje. Dan wacht ze en ze dwingt zich weer tot geduld. Jochem, ik wacht, ik wacht op jou!

Maar ook bij het geduldig wachten hoort het uitzien en ze staat ieder uur op de dijk, terwijl de bolle voorjaarswind om haar waait.

Er is geen onrust meer in haar. Het is ook geen onrust, die haar doet wensen, dat ze de bochten in de rivier recht zou kunnen trekken om de tjalk te kunnen zien, zoals hij ergens in de verte varen moet. Het is alleen haar liefste wens, om het Jochem te zeggen: "Ik weet nu, dat ik steeds van je gehouden heb en steeds meer van je ben gaan houden."

En daarna zit ze weer binnen en telkens weer kijkt ze naar het bakje, dat ze haar eerste kunstwerk weet, geboren uit de begeerte om lief te hebben.

De thuiskomst van Jochem is dan nog plotseling en verrassend, hoewel ze de tjalk in de verte zag komen. Ze wacht hem op, met een armzwaai uit de verte en een lach van dichtbij, terwijl hij haar de tros toegooit. Dan staan ze een ogenblik onwennig tegenover elkaar, want hij denkt er aan, hoe ze gezegd heeft: "Voor dat sentimentele gedoe van jonge mensen zijn wij te oud...", maar dan slaat ze haar armen om zijn hals, voordat die gedachte door kan werken en kwaad doen. "Welkom thuis, Jochem," juicht ze aan zijn oor, "wat ben je lang weggebleven!"

"Mie... melske," zegt hij ontroerd en hij draagt haar bijna naar binnen, zoals ze zich dat eens gedroomd heeft.

Samen staan ze voor het bakje en hij neemt het in zijn handen. "Dit doet me denken aan een kerk," zegt hij. "Aan muziek in een kerk en aan een tjalk op de rivier."

"Ja-ja," knikt ze, een kerk en een tjalk: ons geloof en ons werk, daarop kunnen we ons leven bouwen, zo heb ik dat ook gevoeld, toen ik het maakte.

En over het testje kijken ze naar elkaar en zo in de toekomst en ze danken God voor het geluk, dat begonnen is en dat blijft als hij huiselijk zijn pijp opsteekt en zijn thee schenkt.

Buiten schavielt de tjalk tegen de schoeling en hij gaat naar buiten om het zeil te klaren in de schemering...

Einde.

SCHERVEN-MIE

door Go Verburg

(Slot)

Dat is dan wel heel duidelijk: hij wil voortleven naast de vrouw, die zelf ook aan diggels ging en daardoor naast hem staat. Anders krijgt hij een stijve nek van het aldoor maar omhoog kijken naar dat standbeeld van godsvrucht en goed gedrag.

Zelf maakt ze de roef gezellig, zodat hij alles heeft wat hij zoal nodig kan hebben tijdens de reis. Want hoe lang zal hij wegblijven en waar gaat hij allemaal heen? Ja, zie eens, Jochem voer met zijn "Antje-Jacoba" van Uithoorn naar Puttershoek, wanneer dat zo uitkwam, maar hij voer net zo goed naar Hoofddorp en Leeuwarden, wanneer het zo uitkwam. Hij is een vrachttutter van de binnenvaart en er verandert niet zo heel erg veel, nu hij op zijn eentje een potentiaak bemant. Maar zo gauw het even luwt met het werk, laat hij toch een motor in de tjalk bouwen. Het mag een oud karretje zijn, maar het scheelt je al direct een oneindig stuk in de tijd, wanneer je tegen de wind in moet. Ja-ja, knikt Mie, maar hij ziet hoe dat haar toch wel erg aan 't hart gaat, want Vader voer met een zeiler en zij heeft ook dat zeilen lief gekregen.

"Je Vader was al lang van plan, om een motor te nemen," troost hij. "Of denk je, dat hij voor de grap het rode en groene licht voerde? De oude zeilers hadden immers allemaal geel licht in de mast en verder geen nieuws..."

O, is het dáárom, ja, dan zal het wel zo zijn, Jochem.

En dan benauwt de aanwezigheid in haar huis hem zeker, want nog vóór het donker wordt koerst hij stroomop. De wind is nu gunstig, zie je. Het is wel eenzaam, om nu alleen achter te blijven, niet poes, en zelfs geen tjalk meer voor de wal.

Ze loopt langzaam de hucht af, wanneer het grauwe zeil om de bocht van de rivier verdwenen is. Het is goed om hem weg te laten gaan, want nu zal ze uitkijken naar zijn terugkeer en ze kan zich daarop voorbereiden. Het moet wel heel erg wennen, dat ze haar zelfstandigheid kwijt is en haar tjalk en haar... en haar... Maar dan glimlacht ze toch, want al is hij dan weg — en ze weet niet voor hoe lang — toch is die erge eenzaamheid ook kwijt en als hij slaagt met de handel, ook veel zorg voor de toekomst.

Misschien komt vanavond dokter Van Loon nog. Ze zal dan met hem kunnen praten over haar toekomst en over Jochem.

Maar dokter Van Loon komt niet. Tweemaal meende ze het geronk van zijn motor te horen en éénmaal wist ze toch wel zeker, dat hij het was, die voorbij kwam razen, op weg naar Nico Schie-

broek, maar hij kwam niet aan. Hij zal toch niet denken dat hij niet meer welkom is, nu Jochem... en zij... Bovendien is de tjalk weg, dat zal hij toch wel gezien hebben?

De volgende mogelijkheid doet haar kleuren. Dat kan immers niet? Ze betekende immers niets voor dokter Van Loon, dan het eenzame meisje, dat zij toevallig leerde kennen en waar hij zo zijn zorg over had? Of toch...?

Hij kwam niet binnen gisteren en hij reed vandaag voorbij. Om de praatjes? Bestaat niet! Hij lacht om elk geroddel!

Ze zucht; schenkt zichzelf dan maar een kop koffie en verwondert zich. Het is allemaal zo vreemd en moeilijk en hoe houd je de scherven van je leven uit elkaar, totdat je ze gelijmd hebt? Je probeert zelf te passen en te meten en je denkt: dokter Van Loon hoort ook bij het testje, dat van mijn leven gelijmd moet worden. Maar hij vindt zelf van niet, hij is bang geworden of... jaloers. En als dat zo is, kan ik nog kiezen tussen hem en Jochem en Jochem en hem... Wat kies je nou, Schervén-Mie? "Heer, als er scherven tussen zitten, die niet in mijn leven horen, gooi ze weg, want het bakje moet bruikbaar zijn tot Uw eer..."

En dan lukt het! Uit witte klei vormt ze op de draaischijf een testje, als het gelijmd bakje, dat op de schoorsteen staat. Ze doet het met een gebed in haar hart, want ze ziet haar pottenbakkerskunst als een symbool van het leven, zoals God daarin ingrijpt. Het is niet ver gezocht, want Christus zelf leerde het haar, hoe de pottenbakker macht heeft over het leem en hoe hij tot zijn eer schept: het ene vat ter ere, het andere ter onere.

Terwijl ze bezig is, ziet ze het visioen van een gloednieuw testje op de schoorsteenmantel, waarin Jochem zijn pijp zal mogen leggen. Het oude bakje zal ze in de kast zetten en als Jochem thuiskomt met de tjalk, zal ze tegen hem zeggen: "Kijk, Jochem, het oude bakje is weg, we hebben nu een nieuw."

Tot tweemaal toe mislukt het haar en met een verdrietig gebaar smijt ze het misvormde brokje klei in de kleshoek. Zo vereenzelvigd ze symbool en werkelijkheid, dat ze bidt: "Heer, doe het gelukken. Laat ons leven een leven zijn tot Uw eer."

En dan denkt ze ver weg, terwijl haar vingers bezig zijn met een nieuw stukje klei. Ze ziet haar tjalk varen in het zonlicht en Jochem, die in de verte staat over de rivier. "Waar denk je aan, Jochem, wanneer je zo staart?"

"Ik denk aan een eenzame jonge vrouw, die verstoppertje speelde achter een koopvrouw, maar

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:
 Birth-announcements \$3.00
 Engagement-announcements \$3.00
 Marriage and anniversaries \$4.00
 Notifications of death \$4.00
 "For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words \$3.00. Every word more 10¢.
 For "letters under number" \$0.50 extra.

Send your payment together with your ad to.
Calvinist-Contact
 Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Mrs. L. SMIT en familie willen langs deze weg uiting geven van hun dankbaarheid voor al het medeleven betoond met het overlijden van hun man en vader.

Op 18 december a.s. hopen wij, zo de Here wil, met onze ouders
HENDRIK GRIFFIOEN

en
JANNETTE GRIFFIOEN-EIKELENBOOM

hun 40-jarige echtvereniging - te herdenken.

Dat zij nog lang voor elkaar gespaard mogen blijven is de wens van hun dankbare kinderen.

Jaap en Diny Griffioen, Muiden, Ned.
 John en Willy Overdijk, Warton, Ont.
 Bill en Gerry Griffioen, Sunderland, Ont.
 Henk en Joke Griffioen, Kitchener, Ont.
 Pol en Rie De Rooy, Amsterdam, Ned.
 Sijmen en Jo Griffioen, Guelph, Ont.
 Jan en Gré Griffioen, Huizen, Ned.
 John en Jane Uyl, Toronto, Ont.
 Han en Joanne Oosterdag, Toronto, Ont.
 Nic en Marie Griffioen, Oshawa, Ont.
 Yde en Ida Andringa, Bowmanville, Ont.
 en kleinkinderen

Receptie zaterdag 26 december 7 uur n.m. in de basement Chr. Ref. Church, 208 Angeline St. N., Lindsay, Ont.

R.R. # 2, Sunderland, Ont.

Twee vlotte meisjes zouden gaarne
CORRESPONDEREN

met twee dito jongens, 25-35 jaar. Brieven met foto's worden op ere-woord teruggezonden. Schrijf aan no. 1764, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

LEONARD VERBEEK B.C.L. LL.B.

BARRISTER AND SOLICITOR

of the Bar of Ontario and of the Bar of Amsterdam (Holland)

7 SUPERIOR AVENUE, TORONTO 14

Phone 259-7638 (office)
 741-1247 (res.)

HANDY ORDER FORM

BOOKS FOR CHILDREN

The Big Read-to-Me Story Book by W. G. Vandehulst \$4.29
 The Bible in Pictures for Little Eyes (2-5 y.) \$3.80
 The Children's Bible by Anne de Vries (3-8 y.) \$4.95
 Marion's Big Book of Bible Stories (3-8 y.) by Marion Schoolland \$4.10
 My Picture Story Bible by Dena Korfer (6-12 y.) \$4.29
 The Child's Story Bible by Catherine Vos (7-12 y.) \$4.95
 The Bible our Guide by Gesine Ingwersen (12 y. and up) \$5.25
 Leading Little Ones to God by Marion Schoolland \$4.29

(Note: When paying by cheque, please add 15 cents to cover bank-charges.)

Name:

Address:

Town & Prov.:

BURLINGTON BOOK & BIBLE HOUSE
 468 BRANT STREET
 BURLINGTON, ONT.
 Phone 637-2151

De Vrouwenvereniging Maria - Martha van de Grace Chr. Ref. Church van Cobourg betuigt hiermede haar hartelijke deelneming in het overlijden van

J. GREYDANUS,

echtgenoot van één onzer leden en wenst haar en haar kinderen in deze moeilijke dagen Gods vertroosting toe in hun verdriet.

Ps. 91 vers 4.

Namens de Vrouwenver. Maria - Martha:
 Mrs. J. Schoon, Pres.
 Mrs. J. Egas, Secr.

Suddenly on November 29, 1964 the Lord called to higher glory.

HENK KRAAYENBRINK,
 faithful member and treasurer of the Wallaceburg Young People Society "Serve The Lord With Gladness".

"He who is victorious shall be robed all in white; his name I will never strike off the roll of the living, for in the presence of my Father and His angels I will acknowledge him as mine."

Revelation 3 verse 5.
 The Society.

With sincere feelings, the members and the board of the C.L.A.C. Local 11 Wallaceburg express heartfelt sympathy to the sorrowing family of

Mrs. Fredrika Kraayenbrink in the loss of their

SON and BROTHER

who left his earthly abode on November 29, 1964 for the mansions above.

"Safe in the arms of Jesus."

TE KOOP:

ZAAK

in Hollandse Groceries, Textiel en Geschenkartikelen

in S.W. Ontario.

Building - 2 apartments - store and living quarters - stock - fixtures - 3 gas heaters - gas stove - freezer.

Vraagprijs \$22,000, 1/2 down.

Close to Chr. Ref. Church and School. Brieven onder nummer 1763, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Gevraagd:

EEN ZELFSTANDIGE HULP

wegens vertrek der tegenwoordige, midden februari, in behoorlijk grote town in Zuid Alberta, bij een bejaard echtpaar waarvan de vrouw gehandicapt is. Hollands en Engels sprekend en auto kunnen rijden. Veel vrije tijd, als dat verlangd wordt. Vacantie, auto beschikbaar en goed loon. Schrijf onder no. 1760, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

KLAAG NIET,

maar doe iets als Uw leven vergald wordt door een of andere slep, ziekte! Neemt onze reeds 38 jaren met ondenkbaar grote successen geleverde onschad. Florageneeskruiden. Onze attesten spreken klare taal. Toez. desgew. blanco. Brochure en inl. gratis.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd.) \$18.00 bij vooruitbetaling.)

Meldt Uw ziekte en klachten aan

Kruidenhuis "FLORA"

Westersingel 40, Groningen, Ned.

50-ACRE DAIRY FARM

met melkcontract, ongeveer 5 mijl vanaf York. Best land, goed 7-kamer huis met badkamer.

Prima barn met barncleaner, 25 stuks Holstein vee, geen machine-rieën. Melkgeld bedraagt meer dan \$700.00 per maand.

Vraagprijs \$28,500.00, downpayment \$9,000.00.

JACK BYLSMA

REALTOR

1607 King St. East, Hamilton, Ont.
 Bel LI 9-3894

For rent:

3 BEDROOM APARTMENT

as of January 1st, 1965. Call Stoney Creek 662-6368

Out of work? Looking for a change?

TRY STRATFORD!

A beautiful city. Plenty of work. Many new industries! Contact C. Johnston, 94 Bay St., Stratford. Phone 271-0976.

FOR SALE:

Ladies' Ready to Wear Store

Owner wishes to retire after 32 years of doing successful Business. Store very modern. Best Location in growing Town of 6000. Drawing capacity from surrounding country. \$15,000 (Stock & Fixtures).

C. G. THOMAS

Queen St., Dunnville, Ont.

FARM TE KOOP

Bent U geïnteresseerd om een farm te kopen? Nu of in de nabije toekomst? Wij hebben nog verschillende farms te koop van 50 tot 400 acres, met en zonder melkcontract, verschillende dicht bij Chr. school en sommige aan de schoolbus route, rond Woodstock, Ingersoll, Aylmer en St. Thomas, Tilsonburg.

Ook kunnen wij U helpen bij het verkrijgen van leningen en het aanschaffen van vee, terug te betalen met halve melkcheque.

Voor verdere informatie schrijf of bel:

Mrs. J. Wybenga

BOX 73, BEACHVILLE, ONT.

Telefoon 423-6406

Vertegenwoordigend

J. A. Willoughby & Sons
 Toronto.

WONDERFUL GIFTS

Bibles, Hymnbooks, Children's Bibles for every age group, Fiction, Study Books, Children's Books (more than 400 titles), Bible Games, Jigsaw Puzzles, large variety Records, Daily Manna Calendars, Hollandse Boeken en Psalmboeken, Houtbrandteksten, etc. (Box with 21 beautiful Christmas Cards, with Scripture text, \$1.00 postage paid.)

Store open every day from 9 A.M. to 10 P.M.

Till Dec. 31, 1964

Free Bonus Books

CHRISTIAN BOOK CENTRE

ANTON LAMMERS

36 Longwood Rd. N.
 Hamilton, Ont. Phone JA 2-1234

NEW ADDRESS:

4636 Yonge Street, Suite # 3

Opposite Maclean-Hunter Publishing Co., Yonge St./401

WILLOWDALE, ONT.

TELEPHONE: 225-7400

G. Broos
 REALTOR

SATISFACTION GUARANTEED, BY DEALING THROUGH BROOS

FOR

REMODELING KITCHENS, REC' ROOMS, AND ALTERATIONS

ALUMINUM SIDING, DOORS AND WINDOWS

CALL

PETER DEVRIES

CARPENTRY HOME IMPROVEMENTS

MOUNT HOPE, ONT.

PHONE 679-4600

Geef Uw

Adresverandering

steeds tijdig op

aan de

Administratie van

CALVINIST-CONTACT

Buy your CHRISTMAS GIFTS and WOOL now at

Wilbe's Old Mill

To celebrate our first anniversary:

With a purchase in our Gift and Wool Department, for the amount of \$15.00 and over —
AN ALMOND CHRISTMAS RING FREE

For \$10.00 and over

A DECORATED CREAM CAKE FREE

COME AND BUY NOW!

Gray 8 Shopping Plaza in Stoney Creek

PHONE 664-6244

OPEN EVERY NIGHT TILL 9 P.M.

Vleescroquetten

Kerstbrood met Amandelspijs
 (Weihnachtstollen)

Kerstkransen

Boter Speculaas

Vandenberg Bakeshop

37 King St. East

STONEY CREEK, ONT.

NO 2-6625

Kerstkransen ook bij H. MORGAN CO., "The Centre", Hamilton



JAARVERGADERING A.R.S.S.

Chapter—
 Vancouver Island

Op maandagavond 30 november hield de ARSS—Chapter op Vancouver Island haar jaarlijkse ledenvergadering in de basement van de Christian Reformed Church in Duncan. Deze vergadering was goed bezocht, meer dan 40 leden en gasten waren aanwezig. Rev. J. Van Dyk opende de vergadering met Schriftlezing en gebed. Jaarverslagen van de secretaris en penningmeester werden aangehoord. De spreker was Rev. M. De Vries van Surrey. Rev. De Vries sprak over de "Suffering Student". Aangrijpend toonde spreker aan de nood van onze studenten op de grote universiteiten in Noord-Amerika. Hij liet ons de zegeningen zien van het werk der ARSS, hoofdzakelijk nog onder de studenten in Canada. Rev. De Vries vertelde uit eigen ervaring toen hij sprak over de studie-club aan de Universiteit van British Columbia, waarvan Rev. De Vries raadsman is.

Deze prachtige rede werd met grote belangstelling aangehoord. Er werd overgegaan tot het stemmen van een nieuw chapter-bestuur. Mr. Jansma en Rev. Van Dyk werden herkozen, Mr. L. Stellingwerff en Mr. H. Van Huijzen van Victoria werden de nieuwe bestuursleden.

Rev. Van Dyk hield daarna een korte rede over de verhoudingen van de ARSS tot ons Calvin College. Hij besprak in het kort de artikelen van Ds. Van Harmelen

in De Wachter, en liet zien hoe onjuist het beeld is dat Ds. Van Harmelen geeft wanneer hij de ARSS en Calvin als twee rivalen voorstelt die beide strijden voor een Christelijke universiteit. De spreker toonde aan welk een zegen de ARSS reeds geweest is en ook verder kan en wil zijn voor Calvin en voor onze gezamenlijke strijd op het terrein van het hoger onderwijs. Zes nieuwe leden gaven zich op. Na sluiting van de vergadering volgde een zeer geanimeerde bespreking onder het genot van koffie en koek.

Stelle de Here de ARSS ook op ons mooie eiland nog te rijke zegen.

WIE ZIJN DOEL NOG NIET BEREIKT HEEFT...
 kome maar naar

BRAMPTON,
 de stad van de toekomst!

Er wordt hier goed verdiend, er is werk voor iedereen...
 en Frank Harkema helpt iedereen met werk, huizen kopen of huren.

Schrijf: F. HARKEMA, Vertegenwoordiger,
 voor H. S. Hare Ltd., Realtor
 134 Queen Street East, Brampton, Ontario.

DENK EENS GOED NA



Er zijn er stellig één of meer, die U echt blij kunt maken met een abonnement op C.C. als kerstgeschenk.

Wij zorgen wel dat er een aardige kaart bij komt. Maar doe het spoedig, anders komt het niet meer op tijd.

Ons adres is: Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen te Waupun, Wisc. (U.S.A.), M. De Vries te Surrey, B.C

NAVAN CHR. REFORMED CONGREGATION MOVES TO EAST-OTTAWA

After thorough and prayerful consideration our Calvary Christian Reformed Church of Navan, Ontario, has decided to move the location of our worship services and other church activities about 10 miles West-ward into the East-side of Canada's capital city.

By so doing 20 families from the already overcrowded West-end church have joined our congregation, enlarging our total membership from 31 to 51 families.

For most of the original 31 families this move constitutes quite a sacrifice: the building in Navan, in which we met for 6½ happy and blessed years had to be vacated and a considerable number of those families will now be driving more miles than they used to.

However, our building had become too small, and it seemed more feasible to us to plan the erection of a new church building in East-Ottawa than in the rural area around Navan.

We also felt that a larger membership will be beneficial for the spiritual life of our congregation and make it function more effectively in many respects.

Our growth potential has now sharply increased. All Christian Reformed members settling East of Bank Street, which divides Ottawa into East and West, will from now on be expected and invited to join our congregation. The Calvin Christian Reformed Church in Ottawa-West has heartily welcomed and supported this move.

Een Bacterie Vaccine voor inwendig gebruik is thans verkrijgbaar voor de volgende chronische kwalen

Catarrhe, Bronchitis

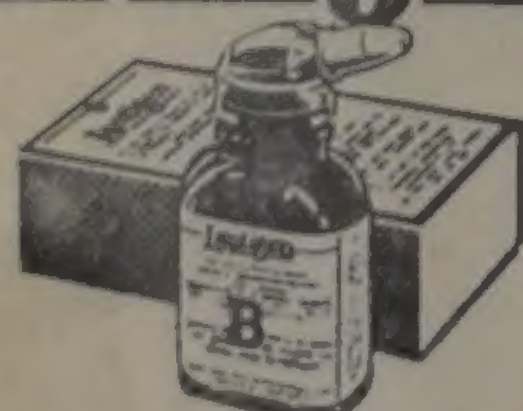
Lantigen "B" Vaccine voor inwendig gebruik voor de behandeling van Catarrhe, Bronchitis, Voorhoofdsholte-infecties, Bronchiale Asthma, en de ellende van een gewone verkoudheid.

Bereid uit de antigenen van de volgende micro-organismen:

Diplococcus pneumoniae 1000
Streptococcus pyogenes 1000
Neisseria catarrhalis 1000
Staphylococcus aureus 500
Klebsiella pneumoniae 500
Haemophilus influenza 500

Deze speciaal bereide vaccine, die gemakkelijk kan worden ingenomen, helpt en stimuleert Uw lichaam's natuurlijke vermogen om deze gesteldheden weerstand te bieden.

Lantigen



Lantigen is verkrijgbaar bij alle vooraanstaande Apotheken en Warenhuizen.

NAAR NEDERLAND!!

Wij verzorgen Uw passage voor BOOT of Vliegtuig. Ook voor Uw familie overkomend uit Nederland. Indien gewenst wordt nu ook Uw bootreis gefinancierd met "PAY LATER PLAN". Alle inlichtingen:

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE

741 King Street E. OSHAWA, ONT. Telefoon RA 3-4471

Agio Sigaren zijn beter

Agio Garant \$ 1.60 per 10

EEN HEERLIJKE SIGAAR

P. J. SCHOLTENS IMPORTS

P.O. Box 507

Waterdown, Ont.

Already now we have become less dependent of the denomination's financial support, and soon we hope to be able to dispense with the aid of the Fund of Needy Churches altogether.

We also welcome greatly increased opportunities for Evangelistic work; by our move the Reformed witness in Canada's capital city will be significantly strengthened.

As a result of this relocation the official name of our congregation now reads: Calvary Christian Reformed Church of Ottawa. Until we have erected our own church building, morning services and Sunday School classes are now being held in the Queen Mary Public School at 10:00 a.m. (English); afternoon services at 2:30 p.m. (Dutch) and evening services at 7:30 p.m. (English in the Ridge Road Chapel, close to the Anderson Rd., which will also be the location for our activities during the week.

holders of a Yearbook: please take note. The minister of our congregation is Rev. John C. De Moor. His address remains unchanged; his telephone no. is now: Navan 9-Ring-31. Families and single members (incl. university students) who plan to settle in the East-Ottawa area are invited to contact him.

We pray and trust that the Lord will bless us and make us a blessing to others in our new location.



KLEINSTE GEMEENTE MET CHRISTIAN SCHOOL

De Agassiz Christian Reformed Church in British Columbia telt 26 gezinnen en is de kleinste gemeente in Canada, die nu een christelijke school in haar midden heeft.

In het voorjaar 1961 werd de Christian Reformed Church alhier geïnstitueerd. In het voorjaar 1962 begon men met de bouw van een church-school, in free labour. Het gebouw kwam kant en klaar voor \$15.000,-.

In september van dit jaar werd de school geopend. Er zijn twee klaslokalen en 38 leerlingen. Mr. J. Ronda geeft onderwijs in grade 4 tot 6; Miss Della Visser heeft grade 1 tot 3.

De tuition is \$10,- voor het eerste kind, \$15,- voor twee kinderen en \$16,50 voor meer dan twee kinderen uit één gezin. De kinderen worden door de ouders zelf (bij toerbeurt) naar school gebracht. Reeds zes kinderen komen uit gezinnen, die niet bij de CRC behoren.

Mr. J. Green, editor van een plaatselijk blad, schreef na de opening o.a. het volgende: "It would be hypocritical to pretend that we welcome the establishment of the new Christian School in Agassiz." Hij is nl. bang voor verdeeldheid. Het slot van zijn artikel maakt echter alles weer goed: "The people concerned have always proved themselves the best of citizens. We wish them well."

Een ander artikel zag ook wel een lichtpuntje: "Had it not opened, another room would have had to be built on one of the public schools this summer." In de harten van de schoolouders branden andere lichtjes . . .

A NEW PRESENTATION OF THE HEIDELBERG CATECHISM

Now available — In a 150 page book — Left hand pages contain explanatory Q's and A's and Biblical texts — Right hand pages contain the original Heidelberg Catechism broken into short phrases and spaced for easy memorization — Full text documentation — Printed on quality paper and in made-to-last binding — Recommended for use by all Catechism students either in church classes, home or Christian school — Price \$1.40 per copy.

Ask your Pastor for information

ORDER one or more copies NOW from:

CANADIAN REFORMED PUBLISHING HOUSE

SMITHVILLE, ONTARIO, CANADA

This book is also a wonderful Christmas present



De Leidse studenten kunnen zich, in navolging van hun Amerikaanse en Canadese collega's, hullen in truien welke uitgevoerd zijn met het wapen en opschrift van hun universiteit. De truien zijn gewoon in de confectiehandel in verkoop.



WIJ kunnen wel zeggen
**KIJK, ZO BRANDEN
RITMEESTERS!**

maar weet U er dan alles van? Neen! 'n Ritmeester moet U roken. Geniet van het weelderige aroma en U weet hoeveel meer U met RITMEESTER geniet van Uw zelfde sigarengeld!

Niet voor niets is RITMEESTER de meest gerookte Nederlandse sigaar in Canada.

"ELK RITMEESTERMERK EEN MEESTERWERK"

Sigaren:

| | | |
|-------------|----|--------|
| Half Corona | 5 | \$.65 |
| Capo | 10 | 1.15 |
| Chic | 10 | 1.25 |
| Miranda | 10 | 1.50 |
| Parmant | 10 | 1.55 |
| Fiat | 10 | 1.90 |
| Major | 10 | 2.— |
| Ideaal | 10 | 2.— |
| Gracia | 10 | 2.50 |

Cigarillos:

| | | |
|---------|----|--------|
| Saluto | 10 | \$.55 |
| Quick | 10 | .60 |
| Page | 20 | 1.15 |
| Livarde | 20 | 1.39 |
| Ritme | 20 | 1.80 |
| Pikeur | 20 | 1.95 |
| Regio | 10 | 1.10 |
| Rozet | 5 | .55 |



ALLEEN-IMPORTEURS:

VAN'S Importing Limited

BOX 826

HAMILTON, ONT.

De lijst met de afvaarten naar en van

Holland

in 1965 is klaar.

Vraag het met de bijbehorende prijslijst.

Het verplicht U nergens toe.

KOOPS

TRAVEL SERVICE LTD.

Het grootste Nederlandse Reisbureau in Canada

543 Brant St.
Burlington, Ont.

Open donderdags en vrijdags tot 9 u., zaterdags tot 6 u

Tel. Burlington: NE 4-1813 (24 uur)

Trust Companies van Canada

door Frederick J. Terrence

(Can. Scene) — De laatste tijd laten Trust Companies meer van zich horen. Velen zijn enigszins in het onzekere wat deze ondernemingen eigenlijk bedoelen.

Wat zijn Trust Companies nu precies? In hoofdzaak zijn het maatschappijen, die gemachtigd zijn om als trustee, gevolmachtigde, executeur op te treden bij het uitvoeren van een testament of anderszins. Het kan dienst doen bij het bestuur van landgoederen of als belastingambtenaar voor een gemeente of een maatschappij. Hoewel dit het voornaamste terrein is waarop Trust Companies werkzaam zijn in dienst van het publiek, zijn ze de laatste jaren toch betrokken geworden in werk op ander financieel terrein, in dagelijks gebruik bij honderdduizenden mensen.

Ze zijn bekend geworden als de "department stores of finance" door de vele, verschillende wijzen waarop ze thans het publiek ten dienste staan. Vooraantstaande Trust Companies hebben thans in verschillende delen van ons land hun bijkantoren. In de grote steden vindt u ze in de buitenwijken, in winkelcentra en zelfs in de zelfbedieningszaken. Wat eens een tamelijk ver van het grote publiek verwijderde instelling was is nu evenzeer binnen het bereik als de kruidenierswinkel!

Hoe deze Canadese Trust Companies u, een nieuweling in Canada, kunnen helpen? Op verschillende, voor u zeer bruikbare, wijzen. U kunt een spaarrekening openen bij een Trust Company, net zoals u dat bij een bank doet. Er zijn gewoonlijk twee soorten spaarrekeningen beschikbaar — een voor hen, die veel cheques uitsturen en de andere als meer uitsluitend spaarrekening. Door veel Trust Companies worden zelfs formulieren en enveloppen verstrekt, door middel waarvan u uw stortingen kunt maken, ingeval u niet persoonlijk hun kantoren kunt bezoeken. De door deze Trust Companies betaalde rente op spaargelden is gewoonlijk hoger dan die van de Canadese banken.

Op het gebied van geldbelegging zijn de Trust Companies van veel waarde voor mensen, die zelfs maar een klein loon verdienen, en daarvan toch regelmatig enkele dollars op veilige manier willen beleggen. De meeste Trust Companies geven gegarandeerde beleggingen in de vorm van certificaten. Deze leveren max. 5½% rente op. Canadese Trust Companies kunnen deze gelden slechts op bepaalde wijzen gebruiken, die in de wet zijn omschreven, zodat uw geld volkomen veilig is.

Ook kunt u door middel van verschillende Trust Companies uw geld op ander terrein beleggen. Daar is bijv. een Stock Fund, waarin door experts een grote verscheidenheid van aandelen in Canadese en Amerikaanse maatschappijen is bijeengebracht en waar u dan deelt in de veranderende waarden van deze aandelen. Ook kunt u uw geld in een Income Fund steken, waarvan u dan een vast inkomen ontvangt.

Koopt of bouwt u een huis, dan zorgt de Trust Company voor het arrangeren van een hypotheek voor u. Werkt u voor uzelf, in eigen zaak of onderneming, dan kunt u voor uzelf voor een pensioen op latere leeftijd zorgen. Ook kan bij bijna elk Trust Company kantoor een safety deposit box worden gehuurd; de Trust Company assisteert u bij het kopen of verkopen van onroerende goederen; treedt als uw zaakgelastigde op in financiële aangelegenheden, het ophalen van huur, inkomen van effecten en voorzover u daartoe zelf niet in de gelegenheid bent, zorgt zij voor al uw financiële zaken tot in elk onderdeel.

De kosten bij deze dingen betrokken zijn gewoonlijk niet hoog en gebaseerd op een percentage van het bedrag waar het om gaat. Het meest belangrijke voor u is waarschijnlijk het feit, dat de grotere Canadese Trust Companies absoluut betrouwbaar zijn en gebonden aan Canadese wetten, ingevoerd ter beveiliging van Canadese geldzaken.

Om nu op de originele naam "Trust Company" terug te komen, en het voornaamste doel van een dergelijke instelling, moet u ook niet het belang van het werk van Executeur van uw nalatenschap uit het oog verliezen. Trust Companies kunnen van onschatbare waarde zijn bij het vaststellen van uw nalatenschap en het adviseren van manieren waarop uw testament te maken, zodat onnodige belastingen vermeden kunnen worden. Bent u in het bezit van aanzienlijke geldbedragen, dan is een van de eerste dingen die u hier behoort te doen, het aanstellen van een Trust Company als executeur van uw nalatenschap, misschien

samen met bepaalde leden van uw gezin.

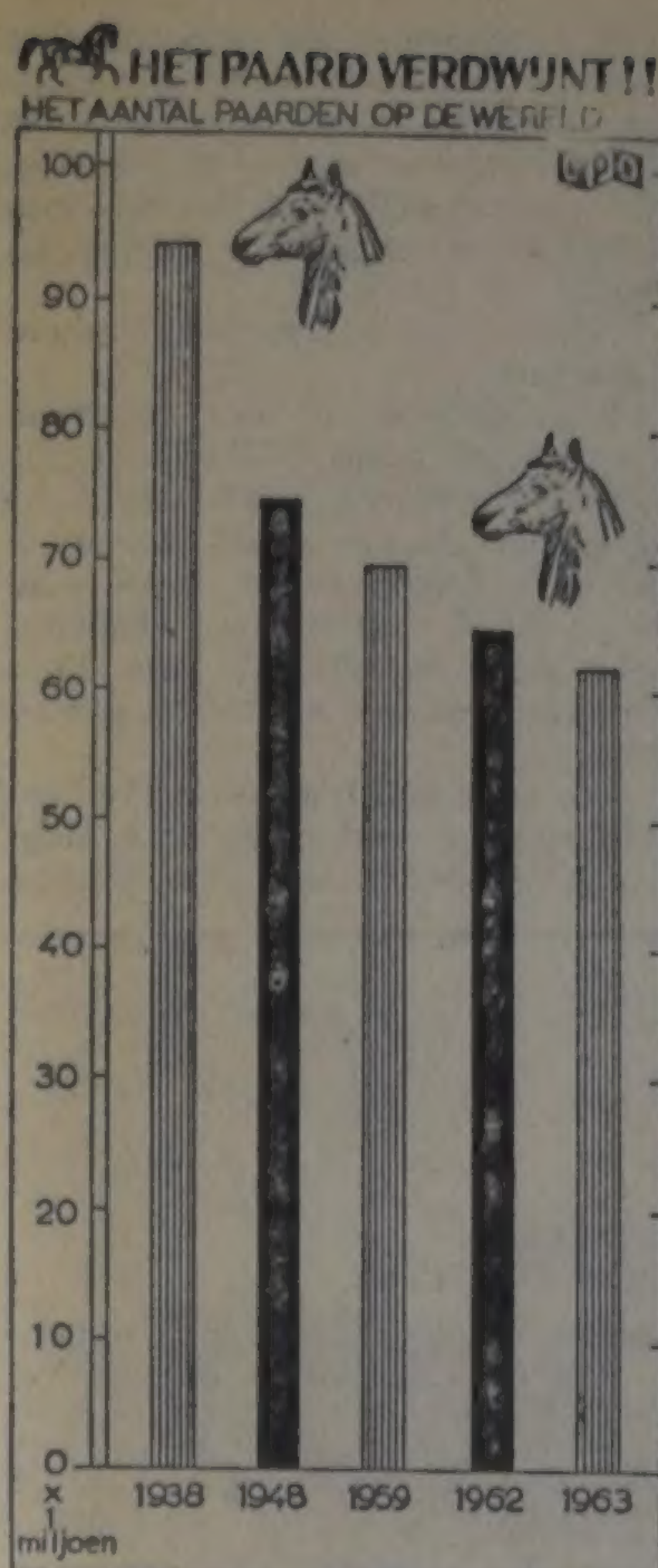
Natuurlijk zijn de Trust Companies ook op allerlei gebied van de zakenwereld werkzaam. Zij zorgen voor dividendcheques voor aandeelhouders; voor pensioenplannen en dozijnen andere dingen. Maar het is voor de financiële aangelegenheden van het dagelijks leven van de gemiddelde burger dat de Canadese Trust Companies waarschijnlijk het meest bekend zijn geworden. Met welke Trust Company u nu zaken moet doen? Er zijn er verschillende in Canada. U kunt gemakkelijk uitvinden hoe groot ze zijn en hoeveel geld ze achter zich hebben, door naar de dichtstbijzijnde openbare bibliotheek te gaan en daar om de Canadian Almanac and Directory te vragen. Daarin kunt u een heel hoofdstuk vinden over Trust Companies, hoeveel kapitaal ze hebben en hoeveel reservefondsen ze bezitten. Dit boek, The Canadian Almanac and Directory is tussen twee haakjes een van de meest waardevolle boeken over Canada. Het staat vol met louter feiten over elke fase van het Canadese leven van vandaag.

VAN DELFT'S Book and Gift Shop for your shopping!

CHILDREN'S BIBLES, BOOKS, BIBLES, HYMNBOOKS, BIBLES AND PSALMBOOKS, RECORDS, HUGUENOT CROSSES, AND TEXTS

For the Sunday School we have a large selection of books in stock.

Come to
1058 MAIN ST. WEST,
HAMILTON, ONTARIO
or telephone: JA 8-1932



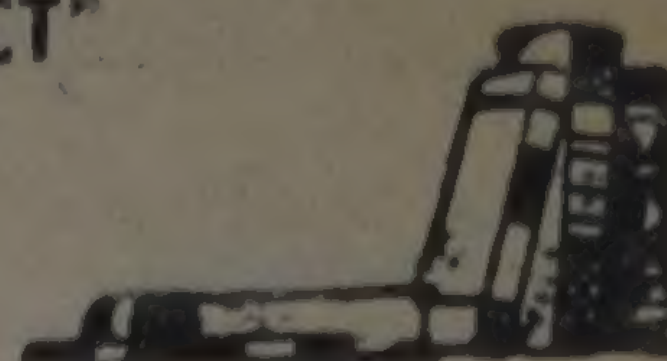
HET PAARD VERDWIJNT!

Met de paarden gaat het niet zo best. Naarmate de mechanisatie in de wereld voortgang maakt wordt het paard eenzaam. De trouwe viervoeter is aan het verdwijnen. Thans daalt het aantal paarden jaarlijks met ca. 2 miljoen stuks. Het is de tol die het paard moet betalen aan de 'industrialisatie' in de landbouw. Traktoren en trekkers verdringen overal het paard in een snel tempo.

In 1950 bezat Nederland nog ca. 214.000 landbouwpaarden voor het gebruik van dierlijke trekkracht, thans is dit aantal gedaald tot ca. 130.000.

"CALVINIST - CONTACT"

PREMIE BOEKEN



HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U hoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van \$ 5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries. Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevalen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.

Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel. DE LEVENSRoman VAN JOHANNES POST, door Anne de Vries.

Een recensie volgens het dagblad Trouw: "Een voortreffelijk boek. Een boek dat wij nodig hebben."

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.

Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek). Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.

Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

DE BRUG, door K. Norel.

In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

ROME EN DE REFORMATIE

Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over "een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk van de Reformatie."

LUTHER — Zijn weg en werk, door W. J. Koolman. De schrijver geeft in dit boek een inzicht in het boeiende leven van deze strijdende reformator.

OP DE MAN AF (Boeket-reeks)

Dit boekje is geschreven door de bekende Dr. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.

Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalingen van verschillende seculiere richtingen.

BRIEVEN UIT DE HEL, door C. S. Lewis.

Deze brieven, geschreven door Schreier, staatssecretaris van de hel, aan zijn neef Galsam, vormen een schriftelijke cursus voor jonge duivels. Zij leren, hoe zij geraffineerd en subtiel de mensen in hun macht moeten krijgen.

DE NIEUWE WINKEL, door Toussaint Bokma. Een interessant geschreven pocket, die het na-oorlogse zaken- en familieleven in Nederland typerend weergeeft.

DE GROTE SCHEIDING, door C. S. Lewis.

Een er is geen ontkomen aan. Een hemel met een klein stukje hel bestaat niet. Het is onmogelijk om ook maar iets dat bij de duivel hoort in ons hart te houden. Satan moet er uit.

REIS NAAR VENUS, door C. S. Lewis.

Op zijn reis naar Venus ontmoet de hoofdfiguur, Ransom, een nieuw paradijs, hetgeen de auteur alle gelegenheid geeft tot een fantastisch verhaal met een diepe zin.

HET DUIVELSEILAND.

Een ultieme boeiend verhaal over de Franse strafkolonies geschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

DE SLAANDE HAND, door Hugo Kingmans.

Een vlot geschreven verhaal van de bekende Hugo Kingmans.

SLOEBERKE SLOB, door W. Laatsman.

Velen houden van "Laatsman-boeken" omdat ze zo populair geschreven zijn.

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt kunt U een van de volgende "ONE EVENING CONDENSED CHRISTIAN BOOKS" kiezen.

MARTYR OF THE CATACOMBS

An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS

Virginia Blakeslee, vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put against the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS

Stanley Ledyard. The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON

Rosemary Coningham. Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS

By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST

Dr. F. B. Meyer. A clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER THE MAN

Ruth Gordon. The personality of Martin Luther, his character and purpose. The background 'o his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Voor twee abonnees:

A PREY TO SATAN

A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR

This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1967. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

ER STAAN NU 3 ZETMACHINES opgesteld in onze drukkerij

DIT BETEKENT:

- ① dat wij 50% meer zetwerk kunnen produceren dan voorheen...
- ② dat wij Uw grotere opdrachten sneller kunnen afleveren...
- ③ dat meer lettermateriaal voor U ter beschikking staat...

GUARDIAN

PUBLISHING COMPANY LIMITED

— méér dan ooit tot Uw dienst voor de verzorging — in de Engelse of Nederlandse taal — van Uw tijdschriften, boeken, jaarboekjes, brochures, propagandafolders, reclamebladen en alle ander drukwerk dat niet elke drukker een-twee-drie kan vervaardigen.

Overleg met ons over zetwijze, formaat, papier, illustraties, enz.

P.O. Box 312, Station B., Hamilton — Corner Gage and Main St. East
Telefoon 547-1488 en 547-1489

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam

Post-adres

Aangebracht door:

Naam

Post-adres

Aanbrengpremie:

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad \$ 5.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B., Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B., Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam

Post-adres

OUD ADRES:

A. Hosmar, C.A.

CHARTERED
ACCOUNTANT

47 Prince St.

Suite 4

CSHAWA, ONTARIO

Phone 723-1221

GAAT U NAAR Holland?

VOOR AL UW REIZEN per boot of per vliegtuig vraag volledige inlichtingen bij:

C. STEENHOF

43 Crane Ave.

WESTON, ONT.

Tel. 241-0811 of 249-4921

21 dagen vliegreis

MONTREAL-AMSTERDAM

\$ 346.90

met gratis trip naar Brussel, Parijs en Londen.

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrottenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

NO SIGN, AND YET...

The people of Bethlehem at the time of Christ's birth have been condemned throughout the ages, because they put up the signs "no vacancy". We frown at them because they made no room for the Son of God. How dared they!

If, however, many people there had expected the arrival of the Messiah at that moment,—

would that have made Bethlehem's accommodation roomier?

If all the innkeepers in Bethlehem had been believing Jews, who knew that the Messiah was to be born in Bethlehem,—

would any of them have kept a room vacant, just in case . . . ?

How could they know?

The Bible is extremely brief with the information. It is said only that Mary laid her baby in the manger, "because there was no room in the inn." That's all.

Of course, there was no room. A village like Bethlehem could not offer sufficient accommodation for all the people who were there to be registered. So, when the travelers started to pour in, all the rooms available were soon taken.

Many probably sympathized with these two young people, especially with that young woman, who had travelled some hundred miles under such circumstances. Their feelings were perhaps stirred, but that did not reveal that Jahweh was about to enter human life.

Joseph and Mary knew it. That was their precious and holy secret. But Joseph could

"... there was no room for them in the inn."

Luke 2:7

"Behold I stand at the door and knock."

Revelation 3:20

not tell the innkeeper that his wife was to be the mother of the Son of God, could he? So, how could the people of Bethlehem know?

The biblical description is so simple.

Mary "bore her first born son, whom she wrapped in swaddling clothes and laid him in a manger, because there was no room for them in the inn."

Why wrapped in swaddling clothes? Because that was a custom in Israel. All babies were wrapped that way.

Why in a manger? Because there was no room in the inn. Bethlehem's accommodation was occupied to its fullest extent.

In other words, there was no sign whatsoever that the fulness of time had arrived. And yet some knew.

And those few were those to whom it was revealed.

Hear them:

MARY: "Rejoice, rejoice, my spirit, in God my Saviour!"



... THERE WAS NO ROOM FOR THEM IN THE INN.

Woodcut by Christoffel Overvoorde

SHEPHERDS glorified and praised God for what they had heard and seen.

SIMEON: "I have seen with my own eyes the deliverance which Thou hast made ready in full view of all the nations."

ANNA: She returned thanks to God, and talked about the child to all who were looking for the liberation of Jerusalem.

No one learned it from mortal man; it was revealed to them by the heavenly Father.

And so it is still.

"The kingdom of God does not come with eye appeal, neither will they say, 'Look, here!' or 'There it is!'"

Soon it will be Christmas again.

Let none of us expect it in outward signs, neither let anyone recline, saying that there is no revelation.

Be quiet for a moment, and listen, — He stands at the door and knocks!

Pray that He may find room in us.

D.F.

ADAPTED FROM AN ARTICLE BY PROF. DR. J. WATERINK

MAKING UP THE BALANCE

At the end of the year, many firms and businesses are in the habit of making up an annual statement. This is mostly done in the beginning of the year, but sometimes it is possible to make a review of how business went that past year in the last month of the year.

Now there is one point, which disfigures the balance of many a family. And that is: father. Perhaps our readers think it odd that I state it this way, but I would like to take up this question with you, and examine it a bit closer.

It is a noteworthy fact, that That is understandable in a way. every time I talk to parents about Mother is home practically all day, their children, mother knows more and observes the child in all its about the child than does father. doings; she helps the child, and

if it has problems or difficulties, the inclination is to go to mother first.

And there isn't a father who will make an issue of the fact, that he isn't as well informed about the children as his wife. But there is another symptom in connection with the above mentioned. It is, that many fathers give the impression that they're not so terribly interested in what their child does. As long as everything goes fine, it's good enough for them. As long as he doesn't get any complaints about the kids; as long as they do their best in school; and as long as they are nice and friendly to him, then it's O.K. with him. This is a frequently occurring phenomenon.

And that has its consequences. There is a danger that father will occupy an unusual place in his family. Father will have two functions. In the first place, he is the husband of his wife; he works for his family; for his wife and children, and when he returns home, he finds his wife again, who takes care of the family.

But secondly, he is also, with respect to the unity of mother and children, the third party. As far as the children are concerned, he is the man who makes sure you have enough to eat, and that you have proper and warm clothing; he has also become mother's weapon: "If you do that again, I will tell Daddy when he comes home tonight". And a child, who has received a thorough scolding from mother, will beg: "Please don't tell Daddy!" With such a relationship, father has indeed become the third party; you have two sides: mother and children, who form a unity, and father, who takes in a position all by himself.

You could say, that mother is to blame, when she threatens to tell Daddy, but on the other hand, this type of situation originates from the fact, that father has

placed a distance between himself and his children.

Frankly speaking, in most of these cases a third mistake is often made. He is more or less not involved in the upbringing of his children, but sometimes in critical moments he will take a decision. Mother has known for quite some time already, that her boy experiences difficulties in High School, and when after the Easter examinations, the Principal says, that it is better for John not to write a College Entrance examination, as yet, mother understands that completely. But then father comes into action. He decides, that his son is going to college. Just imagine, his son not going to college.

And in some cases father's decision becomes more dangerous. Especially with older children. Mother knows that her teenage son or daughter has problems. She has talked it over with them. And if father, through one thing or another, discovers that all is not well, then he comes to the foreground. He will have a talk with his son or daughter. And if, quite understandably, father does not succeed in solving the problem as he had expected, then he is indignant, angry, and perhaps insulted.

The biggest mistake fathers make is, that they don't understand, that actual contact can only be attained gradually.

If we so make up the balance of the pedagogical relationship in the home, then we must come to the conclusion, that father is lacking in fulfilling his task, but we must not forget, that mother sometimes is to blame too for that wrong relationship. It happens more than once that mother without realizing it, keeps the question of bringing up the children to herself.

Mothers sometimes use the expression: "My husband is so busy, I don't want to bother him with all the little problems the children

have." Or: "When my husband comes home at night, I'm sure he doesn't want to hear all the complaints about the children."

That is the wrong attitude already. Mother makes it appear as if it is unpleasant for father to talk about his children. And mother seems to have the idea, that she only has to tell him complaints about the children. There are hundreds of funny little incidents she could tell him.

I once experienced that at a birthday party, a mother told several funny little things about her three-year old daughter. I noticed that the father of the little girl listened attentively. Later on he told me, that he had said to his wife that evening when they were home, "Say, I wish you would tell me some of those little things sometime. I heard all kinds of things tonight I didn't even know about." To which his wife had answered: "Oh, I didn't know men were interested in that type of thing."

Such an attitude is, of course, completely wrong. And then there are mothers, who first have taken this attitude, and later complain, when problems arise with teenage children, that father does not show the proper interest in his children. And that he doesn't understand them.

Mother must give father the opportunity to be fully one with the family. Mother and father must together, when the children are young, keep busy with them. They must together find happiness in their children; experience happiness in what their children are, do and say.

It is understandably, not nice for a father if his wife takes the attitude of: "The children, that's my territory, you have no interest in them anyway," or even worse: "Don't talk about the kids, men don't even have the foggiest idea about them".

The fact, that mothers are inclined to leave their husbands out of the matter of bringing up the children, and that then, as a result, many fathers are inclined to withdraw from that field, comes forth out of the situation that father and mother have different ideas and visions about bringing up their children. That is not so bad, but, on the contrary, very fortunate. Because it is absolutely necessary to fully understand a child, and it is usually not very easy.

A little while ago, a father said to me: "Oh, I don't talk to my wife about the kids anymore, we always get into an argument. My wife thinks she knows everything." I replied: "And of course, you think you know everything." He laughingly admitted that that probably was the case.

And here we are touching upon the secret of bringing up children properly: the child needs a mother and a father. The actual bringing up, is a bringing up by the parents.

There should, therefore, not be two entries on the balance of child education:

- a. father's contribution, and
 - b. mother's contribution, —
- there should only be one entry. The name of that entry is: The bringing up of children by father and mother.

The bringing up, which signifies real contact with the children, grows forth from another contact. That is the contact father and mother have together, and the contact they have together with their children.

We are nearing the end of the year. Let father and mother together make up the balance. And let them understand that the Lord of their life (metaphorically speaking) also balances their books.



SERIES OF OUTLINES ABOUT THE COVENANT PEOPLE IN THE CRUCIBLE

No. 12

SIN WITHOUT A REMEDY II Kings:17-20 and II Chron. 36:11-16

BACKGROUND NOTES

The period we have to discuss this time is the last one of Judah's history before the exile. The situation is darker than ever before. The short words which describe the reign of the last king move our hearts. The glory of David and Solomon is gone and it is scarcely imaginable that king Zedekiah was a bearer of the promised Seed and as a king had to picture in all his life the King of kings who would appear in Jesus Christ the Lord. In this story the coming of the Saviour seems to be completely forgotten.

For a right insight in our subject careful reading of both pericopes indicated is a must. The writer of the book of Chronicles places the happenings as we find them described in the book of Kings in the light of God's judgment. From Chronicles we learn that Zedekiah made the cup of God's wrath full. Moreover the last generation before the exile could not be converted any longer because of their rebellion against the Lord and of all their trespasses of God's law. God had to cast them out from His presence. The people are well typified by their perjured king. The closing words in the pericope in Chronicles leave no hope nor comfort whatsoever. King and nation continued in their sins until the wrath of the Lord arose against His people, till there was no remedy.

The title of this outline was taken from that last expression. If we willfully sin without any repentance, if we harden our hearts, our sins cannot be forgiven. Remember what the New Testament more clearly tells about this unpardonable sin, the sin of Satan originally. It is called the sin against the Holy Spirit. The tragic of Judah, immediately before God threw them into the crucible, was, that none of them cried for mercy or fell on his knees before God, asking for grace. In such a terrible case there is no remedy for sin any more. For God has said that He will look at this person, who is poor and of a contrite spirit and trembles at His Word. Realize what this means. Certainly God will not look at any other one.

THE OUTLINE

a. Zedekiah. 2 Kings 24:17, 18; 2 Chron. 36:11.

The last king of Judah had two names; one he received by birth and another one which he adopted because he became king. Mattaniah means "Gift of the Lord". Zedekiah: "The Lord is my justice". How deeply tragic is it that this wicked king bore such beautiful names. Comment on the statement, "he made the first name a derision and he experienced the truth of the second name in a terrible way". Think of what happened when king Nebuchadnezzar took him captive. Can a name guarantee salvation? Why not? But why then are you named a Christian?

Explain vs. 17. What connection did the king of Babylon have with a change on the throne of Judah? Why did Jehoiachin have to be replaced? Think of the difference in policy in those days; some were pro-Egypt, others contra that nation. Could the king of Babylon be interested in a new name of Mattaniah? How should we understand the words, "he changed his name?" Zedekiah was 21 years old when he began to reign. Did God give sufficient time to this covenant child to turn unto Him in repentance?

b. Zedekiah as king. 2 Kings 24:10; 2 Chron. 36:12.

In spite of the beautiful name he had chosen, nothing changed fundamentally during the reign of the new king. "He did that what was evil in the sight of the Lord". This is the same refrain which accompanies the sad record of all the king in Judah's last period. Still that refrain sounds differently in each individual case. In case of Zedekiah the emphasis is placed on his refusal to humble himself before Jeremiah the prophet who spoke from the mouth of the Lord. Try to find in Scripture the places where this statement is proven to be true. Read the story as told in Jeremiah 37 and 38. Zedekiah is pictured there as a weakling, as a person who was easily influenced by other people and did not show his own will. He had power nor courage to offer resistance. When it was too late he clinged to Jeremiah. He preferred to listen to the false prophets rather than to the prophet of the Lord. Jeremiah 28 gives a clear impression of what the false prophecy meant in Judah. You should read that chapter too. Although Zedekiah received an abundance of opportunities to confess his sins before it would be too late, he did not humble himself. He did not want to. Did he know better? Is it right to say that he sinned willfully, that he trespassed the holy law of God deliberately?

c. Zedekiah as rebel. 2 Kings 24:20 and 2 Chron. 36:13.

Finally the most foolish thing happened. Zedekiah rebelled against the king of Babylon. Of course, that fact definitely decided upon the fate of nation, city and king. Note the remark in Kings that this rebellion came to pass through the anger of the Lord. Zedekiah was responsible for his own deeds but because of the anger of the Lord, provoked by him, he went from bad to worse. People who hate the Lord are bound to hate Him more. There

are no stops on the road of willful apostasy. Zedekiah broke his oath, for on the day of his coronation Nebuchadnezzar had made him swear by God. This was just as serious as cursing God's Name. Read what the Lord has to say about this in Ezek. 17:13-16, where the prophet prophesies against Zedekiah. Moreover read Jer. 27:1-3 where we are told that Zedekiah during his reign tried to make alliances with other nations against Babylon, in flagrant conflict with his oath. A rebellious and apostate king rebelled against his legal earthly master. Did he also rebel against his God? Note our text in Chronicles: "he stiffened his neck and hardened his heart." Do you know other Bible verses where such expressions are used? Ps. 75:6 mentions a stiff neck, and Ezek. 3:7 calls Israel hardhearted. But our text is the only place in the Bible where both expressions are combined. This means the most terrible judgment ever pronounced upon a person. Why was there no forgiveness for Zedekiah?

d. God's judgment. 2 Chron. 36:14-16.

Vs. 14 describes the reason. Not only the king but all the people sinned terribly. Notice the strong words "abomination" and "pollution". You should get an overall impression of what is meant in this text by reading "The vision of abominations" in Ezek. 8. The temple still existed, although deprived from all its treasures and riches. (When did that happen.) Still it was the house of the Lord "which He had dedicated in Jerusalem". Did the people still serve this God?

Vs. 15 speaks about God's compassion. It gives a short summary of Israel's history. Give examples of what is said here. Make your listeners feel what God had in mind and how He tried to bring His people unto Him. He wanted them to enjoy the communion with Him for ever. Do you see the light of the New Testament shining in these verses? How would you describe the greatness of God's compassion?

Vs. 16 tells how the people reacted. Do not overlook the verbs used here. They mocked the messengers as if the threats spoken by them would not come true. They despised God's words as if what the Lord said was meaningless. They misused (it is better to translate derided) the prophets as if those men were victims of their own imagination. This is a moving picture of God's covenant people who lived in such terrible sins that God had to cast them out from His presence. (2 Kings 24:20) Notice the different expression in vs. 16. God's people were ripe to be thrown into the crucible, for there was no remedy. What about our sins and the sins of the world? Are they also without remedy? The gospel tells us that the only medicine against all sins is in the precious blood of Jesus Christ the Saviour. Could that blood not help the people of those days? Why not? Does it save all people in our days? In which case only are we allowed to apply the judgment "no remedy"? If it is true that the blood of Jesus Christ cleanses from all sins, why did God make known this sad story about "Sin without remedy"?



On Second Thought

by

COR. W. BARENDRECHT

Clergy Compensation

There is a story — I don't know whether it's true or not — that runs somewhat as follows:

One day a minister went to the food market. As he came to the check-out register a meek expression appeared on his face. When the total amount of his grocery purchases showed in the window, the minister remarked, "Twenty-five dollars is a lot of money for a poor preacher".

"Yes, for a poor preacher . . .", the girl answered simply.

Obviously the cashier's conception of what is a "poor preacher" was not the same as the minister's. She entertained no thoughts of a poorly paid preacher, to be sure. The answer of the cashier may be typical of a popular image of the clergyman as not being poor in the sense of lacking financially.

From the preacher's point of view the term "poor preacher" could hardly mean anything else than "being in need of money". It did not occur to him that the girl might think that he was poorly talented.

Such a self-concept does not necessarily betray professional conceit. It may be the honest-to-self truth that a minister considers himself a "poor preacher" next to salaried persons of comparable education. A survey held among Protestant clergymen illustrates that some ministers apparently are fond of creating the "poor preacher" image in the public eye.

The survey referred to is one conducted by the Bureau of Research and Survey of the National Council of Churches. The Bureau made a poll among 1100 "local parish clergymen" of fifteen "predominantly white sects", as United Press International terms it. (Evidently "sect" is used as a synonym for "church" or "denomination".)

"The results of the survey," so the Reverend Mr. Forsberg, chairman of the Advisory Committee on Clergy Support of the Council's Ministry Department, declares, "should erase the myths about minister's incomes and provide a clear picture of what constitutes clergy compensation."

Some of the findings of the survey are reported by the Press in these four statements:

1. Three out of every four pastors reported median debts of \$1,600, exclusive of home mortgages, and one of three said the debts were increasing.

2. Fifteen per cent of the clergymen did outside work, such as driving school buses and serving as chaplains at institutions. One of every five reported their wives were employed, half of them full-time.

3. The median cash salary paid to ministers was \$5,158 annually. Other income, including housing and utility allowances, added another \$1,800 a year to that figure.

4. The median income was above that paid to craftsmen and clerical help, below that paid to salesmen, teachers, college professors and the self-employed.

The survey sampled 10 per cent of 110,000 "local parish clergymen". Among the church groups whose ministers were questioned were: Baptist, Lutheran, Presbyterian and Reformed.

The fact and figures shown in the survey are based on situations in the United States. They may, therefore, deviate from figures

that would be produced in a similar poll were held in Canada.

Frankly, I do not think that this survey provides much of a clue to what clergy compensation is supposed to be like. For one, all ministers polled have been put into one category of "local parish clergymen". There is no mention of differences in age, locality, size of congregation, educational background and similar givens which may shed an entirely different light on a survey such as this one.

The three out of four pastors who report debts do not report causes of these debts. If a minister happens to be under 40 years of age, roughly speaking, he is likely still paying off loans on education of self or children. At any age a minister may be paying instalments on articles, such as a car, furniture, and the like.

There is, on the other hand, no reason why ministers should be expected to be better money managers than other people without training in that field. With all respect to the profession, one could, therefore, assume that there are some who live beyond their means, who have a hunger for luxury, or who have made bad investments. It must be added that what may be

true for some is not true for all.

In the same manner the matter of part-time work could be discussed. There are ministers whose compensation is not sufficient for the maintenance of livelihood. Whether the insufficiency of compensation is due to too small or too poor a church group or other reasons, is not the issue here. The fact remains that they must do outside work. They must do a mail route, or they must service cars in a garage to supplement their too-low income. At the same time there are ministers whose salary is a fair compensation for the position they hold. They may have wives who are educated in some professional field. Not infrequently ministers' wives are teachers or nurses. Their need to work does not primarily result from insufficient compensation on the husband's part, but from lack of professionally trained persons. They too, help to misrepresent the case of clergy compensation in this survey.

Other factors left out of the survey are fringe benefits, such as car allowances, hospitalization insurance, pension plans, vacation pay, and discounts allowed on various purchases. For that reason the survey does not add a better understanding of what adequate salary standards for clergymen are like.

In my opinion it is not very well possible to give a generalized salary for ministers. It would be my guess, however, that an annual amount of \$5,000 to \$8,000, plus fringe benefits, ought to provide sufficient funds to meet the ministers' needs for today and tomorrow.

It seems reasonable that the compensation a minister receives includes the investment he has made in 7 lean years of education.

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

Solutions of the October Problems

No. 128 (Kok)

At first glance it is clear that the position of the white Knight and Queen should be left intact, for if black moves, white can mate him. The white King has a choice between three squares: R3, N2 and R1. However, 1. K-R3 and 1. K-N2 are out of the question because black will answer 1. —, N-B5 ch, followed by 2. —, N-Q6 and eventually 3. —, NxN, leaving white no opportunity to mate in 4 moves. The only possible solution is: 1. K-R1, N-N6 ch; 2. K-N2 (not 2. K-N1? because of 2. —, BN-K7 ch etc.), N-K7; 3. K-R2. Now all is back in the original position. Black

plays whatever he may desire, whereafter white plays 4. QxN mate or 4. Q-R2 mate. Interesting, is it not?

No. 129 (Szöghy)

1. N-Q6, to tempt black to play 1. —, K-K5.
1. —, K-B6; 2. QxPQ7 mate.
1. —, K-B4 or P-K4; 2. Q-B4 mate.
1. —, K-K5; 2. N-B5 mate.
1. —, PK6xP; 2. BxP mate.
1. —, N indiff. 2. QxPK6 mate.

No. 130 (Unknown)

1. N-R4, thr. 2. Q-N2. The question is how to make the King escaping check by the black Knights.

1. —, N-B3 ch; 2. K-Q3.
1. —, N-B6 ch; 2. K-B5.
1. —, N-B4 ch; 2. K-K3.

1. —, N-Q3 ch; 2. K-B4 If black prevents the white Queen from going to KN2, the lady sees the chance to mate at R1.

No. 131 (Howard-White)

1. R-B4.
1. —, P-K5; 2. RxPB5 mate.
1. —, PxR; 2. QxP mate.
1. —, P-Q5; 2. RxPQ5 mate. Moves by the black Knights are answered either by 2. BxR mate or R-Q7 mate.
1. —, Q-B4? fails after 1. —, PxQ and the king can escape via K4.

Economic Roundup

by

Drs. J. P. VERSEVELDT

Since taking office the new U.K. Labour Government has quickly succeeded in making a mess of Britain's economic affairs.

Basically there are two things that all Great Britain. First of all there is a shortage of talent, owing, in part, to the "brain drain". In the postwar period a lot of talented people have moved away from Britain to Canada, Australia and the United States in search of better opportunities. Secondly, capital investment in new machinery and equipment and in transportation has been insufficient. On the whole, the British production apparatus is still out of date. Instead of encouraging saving and investment the Labour Government now proposes to increase personal income taxes in the middle and upper brackets, as well as corporation taxes next spring. In addition, a capital gains tax is proposed. The threatened renationalization of the steel industry, of course, does not inspire any confidence either. The former Conservative Government had started an efficiency drive in the railroads but Labour has slowed down the programme for the benefit of the railroad workers. At the same time gasoline and diesel oil have been increased.

This whole package of ill conceived and doctrinaire measures scared foreign investors and made the import surcharges, commented on in this column last time, ineffective. This lack of confidence in the future of the U.K. economy and in Labour's intentions, led to a flight of capital which put pressure on the English pound. A lot of people tried to get their money out of the U.K. before it would be too late. If this would have continued, devaluation would have been inevitable. To forestall this the bank rate was increased from 5% to 7%. The purpose of this hike was to attract international capital that is moving from country to country in search of the highest rate of interest possible. However, even this drastic measure proved to be insufficient and eleven countries had to come to the rescue with a stand by credit of \$3 billion. Things have cooled off now but the British pound cannot be considered safe and a devaluation should not be ruled out eventually.

The effect of the U.K. bank rate hike was partially offset by the decision of the Federal Reserve Board in the U.S. to raise their discount rate too and subsequently the Bank of Canada also increased the bank rate, although to a lesser degree.

Just as you and I can go to a bank to borrow money, the chartered banks in Canada can go to

the Bank of Canada to borrow money if need be. Now that the Bank of Canada has made this more expensive for the chartered banks, we could expect the banks to become a little bit tougher in making funds available to business and the public, although the general feeling is that money will remain relatively "easy" to get.

That not all is well in Canada was pointed out again last week by Governor Louis Rasminsky of the Bank of Canada. He stated that if the Russian wheat sales were abstracted from both the 1963 and 1964 trade figures, the gap between Canada's imports and exports was not decreasing but rather growing. As the effects of devaluation wore off, he added, it might be increasingly difficult to bring our international accounts into closer balance. As a medicine, Mr. Rasminsky urged increased productivity and the avoidance of anything that might add to Canadian production cost. The proposed Canada Pension Plan will add substantially to our production costs and as a result could jeopardize our competitive position in world markets.

In a surprise move MacMillan, Bloedel & Powell River, a large producer of newsprint in B.C., cut the price of newsprint by \$10 per ton last week, throwing the whole newsprint industry in a turmoil. The producers in Eastern Canada for the moment are trying to maintain the previous price but how long they will succeed is anybody's guess. As newsprint is a very important export product for Canada, and as it cannot be expected that lower newsprint prices will increase tonnage sales to any great extent, the move means a further widening of the gap of imports over exports.

On the other side of the ocean, the Nederlandsche Handelsmaatschappij and De Twentsche Bank some time ago announced a merger followed by an even more important one between the Amsterdamse Bank and Rotterdamsche Bank. The new Amsterdam-Rotterdam Bank will be the biggest bank in the Netherlands. One of the reasons for these mergers is the fact that the Dutch banks had become too small in lending power for the growing domestic and international demands and as a result had been playing only a very minor part in international finance recently. The development had become the more dangerous since the Bank of America and the First National City Bank recently opened branches at Amsterdam. As one knows, the latter bank also holds a 50% interest in the Mercantile Bank of Canada.

Just as you and I can go to a bank to borrow money, the chartered banks in Canada can go to the Bank of Canada to borrow money if need be. Now that the Bank of Canada has made this more expensive for the chartered banks, we could expect the banks to become a little bit tougher in making funds available to business and the public, although the general feeling is that money will remain relatively "easy" to get.

Presenting Canada to the World

Half a century ago, in 1914, as early movie cameras jerkily cranked away to record the Kaiser inspecting spike-helmeted Prussian troops, government film making got away to a modern start in Canada. Twenty-five years later, in 1939, as that scene became a retake, the National Film Board of Canada was formed. Now celebrating its 25th anniversary the NFB averages a

production a day in carrying out its purpose of interpreting Canada to Canadians and people around the globe. In village mud huts where the thump of a diesel generator keeps time for the whirring projector, in palatial, air-conditioned theatres of the world, on nation-spanning TV networks, in schools, at scientific meetings — wherever movies are shown, film board productions are

an open window for people of many nations to look upon Canada, a mirror in which Canadians can see themselves. Today as Canada takes an increasingly prominent part in world affairs the camera crews of the NFB range wider afield than ever to document the evolving nation. From the high arctic to Greece, the backwaters of Malaysia to downtown Toronto, events of

interest in the United States to industrial British Columbia — wherever the impact of international affairs and world trends are felt, the film units of the NFB are found with their cameras. Acclaimed as a unique government organization, envied its freedom of creativity, applauded for its award-winning work, Canada's National Film Board has made its mark not only on Canadians but among the nations of the modern world.

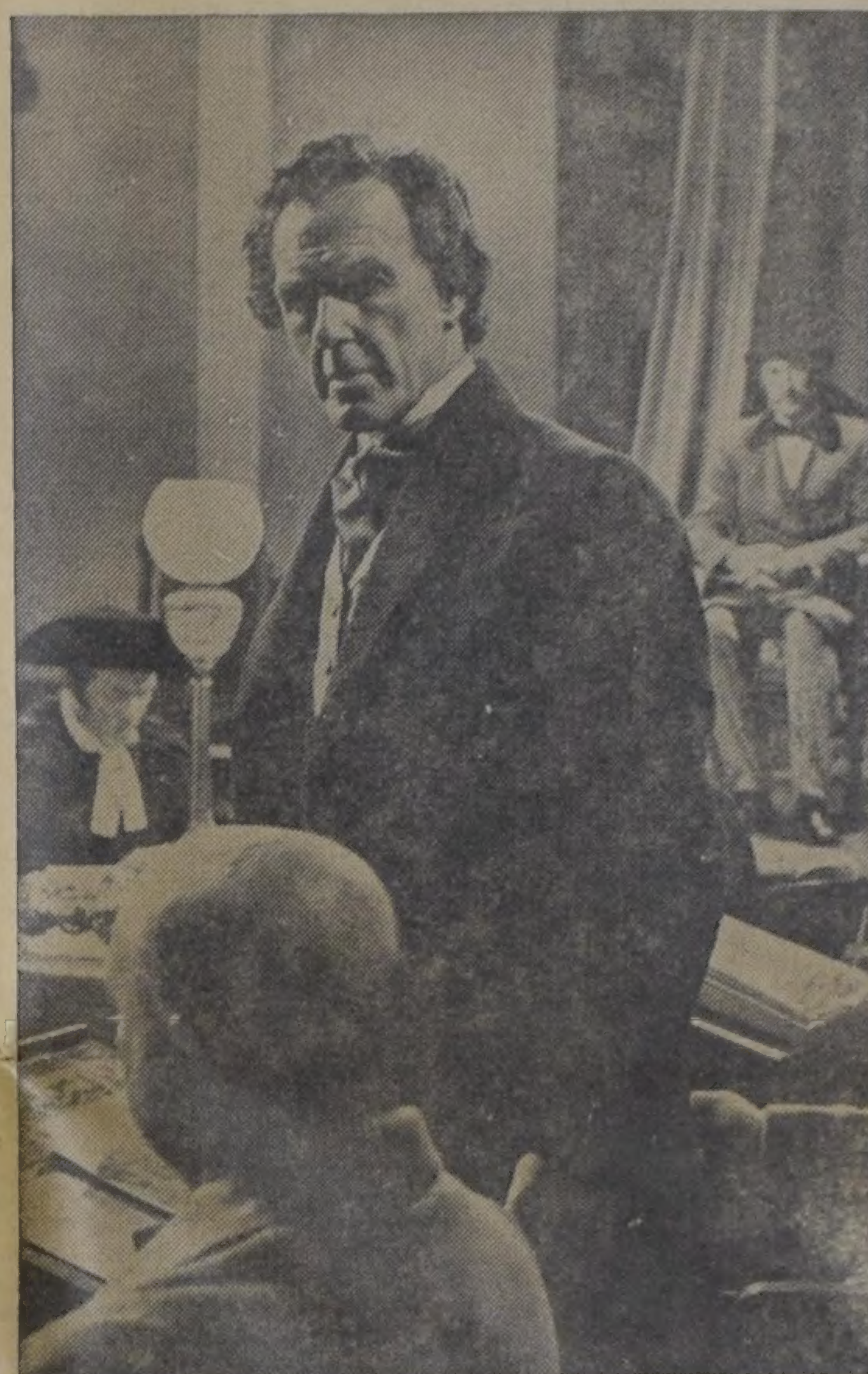
In 25 years of recording the country's growth and

development, the National Film Board of Canada has become a source of entertaining information for millions of people in 100 countries around the world. In Canada, NFB films average more than 1,000 daily showings with an additional 50 TV and theatrical screenings per day. Abroad, the demand for Canadian films breaks new records as commercial bookings increase and film showing facilities grow in number. In a vast and varied land the motion-picture subjects range accordingly.

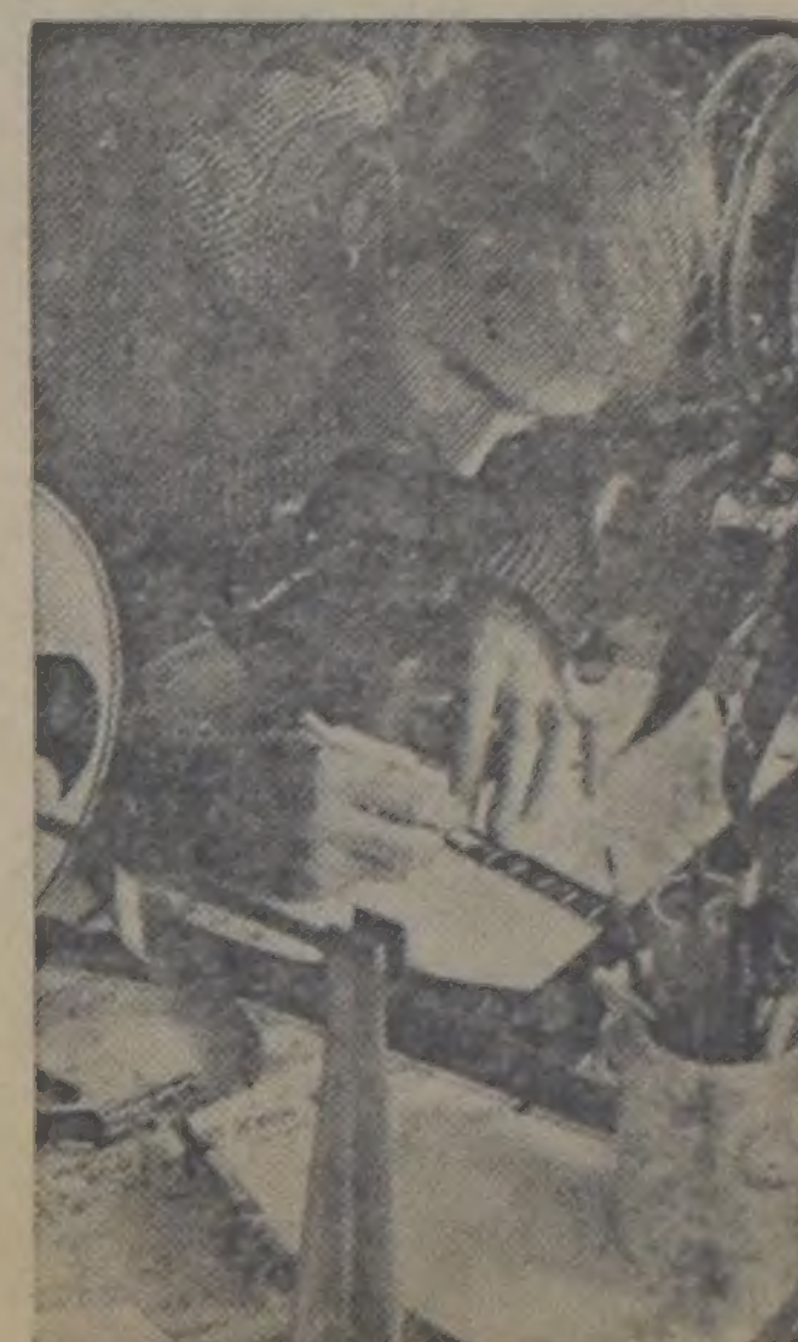
From *Drylanders*, a saga of settlement in Saskatchewan, to Stephen Leacock's *My Financial Career* as a humorous cartoon, from an awe-inspiring spectacle of modern astronomy, *Universe*, to *Lonely Boy*, a penetrating look at Ottawa-born Paul Anka's success in show business, from *Fields of Sacrifice* to the TV series *Temps Présent*, from films on pure science to emotional teenagers, from Canadian poetry visually interpreted to experimental films and off-beat techniques, from the obvious to the subtle — NFB films present an arresting array of creative ideas and documentary realism.



Out on the sea ice of the high arctic a National Film Board crew set up their camera near a towering iceberg, during shooting of *Land of the Long Day*.



Robert Christie plays John A. Macdonald, Canada's first prime minister, in NFB's *Impossible Idea*—one of 40 historical films to be completed for Canada's centennial.



Norman McLaren at work on one of his animated cartoons.

NATIONAL FILM BOARD
PHOTOSTORY



Visitors to the Canadian Exhibition in Toronto view one of the 66 filmstrips produced by NFB last year. Filmstrips are used extensively in schools.



Filming Canada from the air will keep cameraman Jeep Boyko, above, leaning out of helicopters or light planes for 600 flying hours.

PIONEERS OF CHRIST IN CANADA 1)

①

Bruin Romkes Comingoe (Camminga)

1723 - 1820

The First Reformed Minister Ordained on Canadian Soil



THE LITTLE "DUTCH" CHURCH IN HALIFAX BUILT 1755 3)

As a student I once made a hike with a friend of mine through the Schwarzwald, the Black Forest, a wonderful hilly region in the Southwest of Germany. One night we were boarding at the home of an elderly couple who invited us in their living room. We found that they were Reformed people and that they were packing parcels for their relatives in the New World.

Suddenly we realized that we were in the neighbourhood of Heidelberg, the city where the Heidelberg Catechism had been composed many years ago. You will see in this story that through the ages there have been close ties between that part of Germany, the Pfalz, the Palatinate, and the land on the other side of the Atlantic Ocean.

It was of a group of these Reformed immigrants that the simple Frisian woolcomber, Bruin Romkes Comingoe, became a minister in the year 1770 in Lunenburg, Nova Scotia.

Nobody will be suprised that we start this series of Pioneers of Christ in "Christian Courier" with the story of this man.

For a good understanding of the situation we must first turn our attention to the Canadian scene. At that time the name of the Maritime Provinces was Acadia, which from early days had been settled by French-Canadians. This area had been the bone of contention between the two giants that were fighting for the supremacy in North America—France and England. Since 1713 Acadia was in the hands of England, but there was still the permanent threat of conquest by New France and also nearby was the strong French fortress of Louisbourg. In 1749 England took a dramatic step. In that year Halifax was built. It meant that Britain was determined not to give up its claim on this Canadian territory. This enterprise was under the energetic leadership of the young English Governor Colonel Edward Cornwallis.

Realizing that he needed settlers Cornwallis wrote a request to the Lord Commissioners of Trade and Plantation in London and asked them to send Swiss and German Protestants.

The idea to bring these Foreign Protestants into the British Colonies was not a new one. During the previous decades about 100,000 of these Protestants had emigrated to Pennsylvania (the Dutch Pennsylvanians) and had proven to be good frontier men.

Why were so many of these Protestants willing to emigrate from their beloved homeland?

Most of the groups of Germans who settled in Acadia came from the Palatinate. The whole business in transatlantic migrants was even called "the Palatinate trade."

It was a long series of turbulent events that made these people seek for a new future in a strange land. Since the collapse of the Roman Empire, Germany had been split up in small principalities and often suffered from internal wars. From 1618-1648 the terrible Thirty Years War devastated the country. At the time of the Reformation the Palatinate had accepted the Reformed religion, but the general principle in Germany was "cujus regio ejus religio", that is,

whatever religion a prince adopted became, if he so willed it, the only recognized one for his subjects. In 1685, the Protestant succession in the Palatinate died out and fell to a Roman Catholic line with all the unfortunate consequences for the Palatines. Besides Louis XIV, the mighty Roi Soleil of France repeatedly attacked the principality and even destroyed the beautiful castle of Heidelberg.

It was not surprising that the Palatines formed a great part of the emigrants who crossed the sea.

There is one area that must be mentioned also in connection with this story, namely, the countship of Montbéliard, a small territory near the Swiss border. It was surrounded by France, it was French speaking, but the inhabitants were Lutherans. We can understand the difficult position of these Protestants and a group of these belonged to the settlers who came to Nova Scotia.

During a short period — 1750, '51, '52 — this stream of Foreign Protestants found its way to the Canadian shores. Suddenly this immigration came to an end. The whole experiment had cost the British Government more than they had expected and the settlements were always under threats of Indian attacks.

The passenger lists and the dates of sailing of the ships that brought the Palatine settlers to their new home are still available. The Speedwell e.g. — the name of "Bruin Romkes" was on its passenger list — sailed from Rotterdam on May 18, 1751 and arrived in Halifax July 21. Of the 229 "souls" that had embarked 212 landed alive at Halifax!

The emigrants were poor and were unable to pay their own passage. Therefore, after their arrival they had to work for a certain time as "governmental redemptioners", that meant as labourers at the public works, such as fortifications, in Halifax. It was however not the intention of the Government to keep these settlers in the city, and as soon as possible plans were made for their "outsettling". In 1753 they were transferred to an area which was named Lunenburg. They were provided with grants of land, tools and weapons. There, they had to carve their own future!

On Sunday, June 17, 1753, the first sermon was read in Lunenburg by Jean Baptiste Moreau, an Anglican priest. Until 1761 he was the only clergyman in the settlement. His congregation was a curious mixture of people—Englishmen, Germans and Frenchmen; Anglicans, Lutherans and Calvinists. From the beginning the Anglican ritual was unfamiliar to these foreigners and they longed for their own kind of worship conducted by one of their own pastors. The Government in London agreed to pay the salary of a German Lutheran minister, but it was not until 1772 — almost twenty years later — that the first Lutheran pastor was installed.

Not only the Lutheran but also the Reformed people of German descent were anxious to obtain a minister who could preach to them in their own tongue. Several times they requested the aid of their brethren of the Reformed Church of Pennsylvania, but they were unable to help them, as they did not

have sufficient supply of ministers for their own vacancies.

Finally — the chronicles tell us — as a last resort they "fixed their eyes upon one among themselves, viz. Mr. Bruin Romcas Comingoe, commonly known by the name of Brown," and sought to have him ordained as their pastor.

As I have related Bruin Romcas Comingoe was one of the passengers of the "Speedwell" and arrived in Halifax in 1751. The passenger list mentions "age 27, a woolcomber, self, one adult female, 3 children between ages 3 and 14, and 1 under 4 years of age". He was born in Leeuwarden, October 1723. On arrival he had to work for 135 days at the "public works" in Halifax.

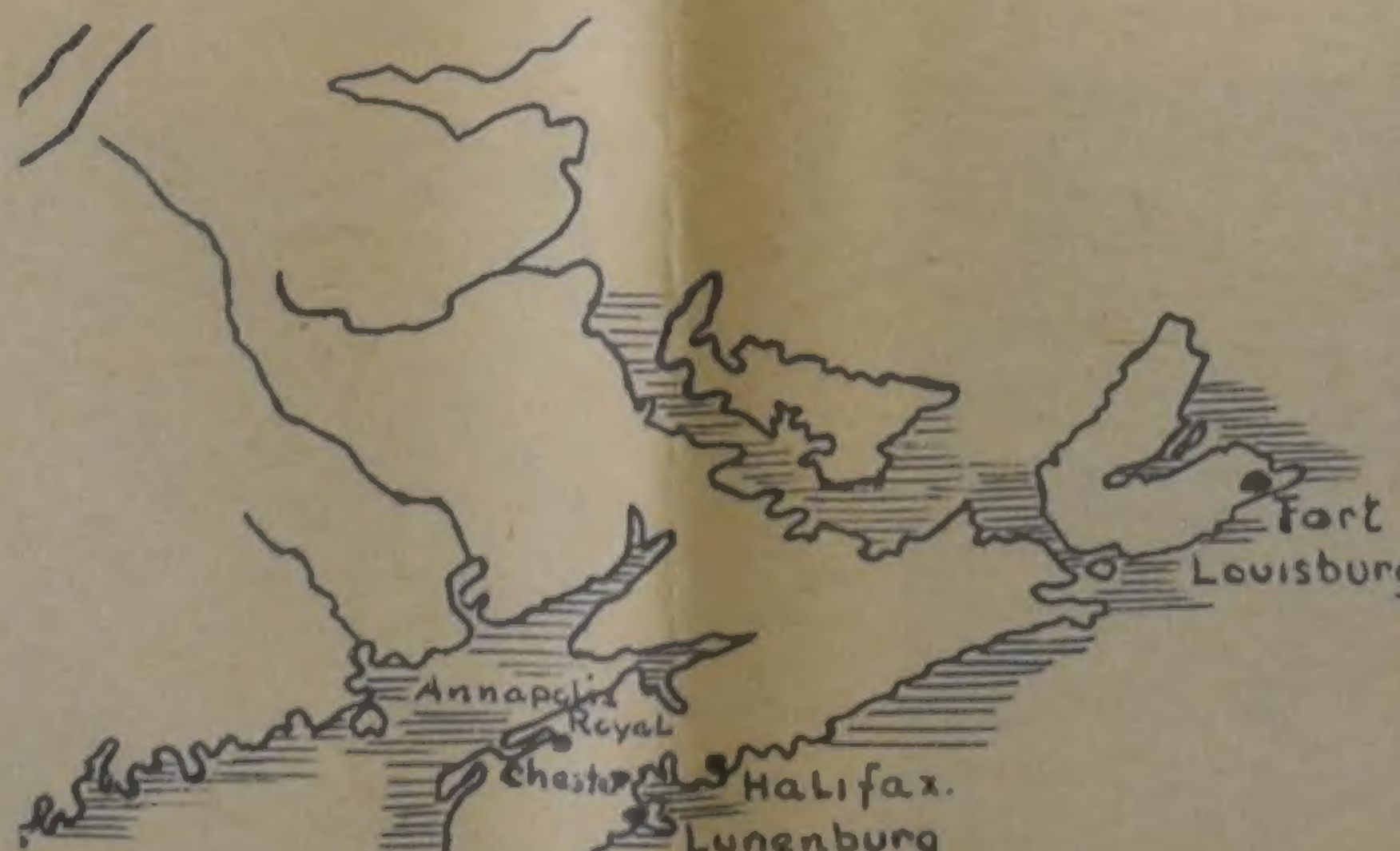
He was a settler of Lunenburg and later he moved to Chester, where he became a fisherman. It was this man "upon whom they fixed their eyes" to be the first minister of the Reformed Church of Lunenburg.

It is very interesting to note that an old document has been preserved in which the whole procedure of this ordination has been recorded, namely, the ordination sermon, the reasons for the ordination, and the questions and charge addressed to the pastor and people.

It was indeed a unusual procedure. Sixty families of the Reformed Church of Lunenburg made a petition to the two Presbyterian ministers, the Rev. Messrs. Lyon and Murdoch, who had been for some years in the Province, and to two congregational ministers, the Rev. Messrs. Secombe, of Chester, and Phelps, of Cornwallis, to unite in ordaining Mr. Comingoe as their pastor. They consented, and on the 3rd day of July, 1770, they met as a presbytery (we would say as a classis, G.R.) and ordained him to the office of ministry. The ordination took place in the city of Halifax in the Dissenting meeting-house in the presence of Lord William Campbell, the Governor of the Province and officials of the Anglican church.

It was the first "classical meeting" held in the Dominion of Canada and the first ordination of a Reformed minister on Canadian soil.

The old document we have shows us how seriously this "classis" took need of the Reformed community in Lunenburg and how carefully they dealt with this ordination.



ACADIA IN THE 1750'S

This will be clear from some quotations.

"A representative of the distressed state of the Dutch (i.e. Deutsch, German, G.R.) Calvinists of Lunenburg having been made to us, the ministers of the Gospel who are convened on this occasion, we accordingly took the same into our serious consideration, and upon due inquiry have found that these people have been entirely destitute for the space of sixteen years of a regular minister who might break the bread of Life unto them in due season, and perform the other duties of the ministerial function agreeable to the Scriptures and the dictates of their own conscience; that they made regular application to the ministers of their own denomination in Philadelphia, who could give them no encouragement; and that as their dernier

resort they have fixed their eyes upon one of themselves viz. Mr. Bruin Romcas Comingoe. But, lest religion should be injured by such a procedure, we have used all precaution which was possible for us in so important an affair."

The ordination sermon based upon the scriptural text of John 21:15, 16 was preached by the Rev. Mr. Secombe, a close friend of Comingoe. The fact that Comingoe himself was a fisherman must have inspired the preacher to choose his text. The words of the sermon are still up to date. "A godly minister is a very great blessing to the people. And although one may possess the highest endowments of nature and art, yet if he is lacking an experimental saving acquaintance with Jesus Christ he is really destitute of the highest, best and most necessary qualification of a Gospel minister."

Towards the close of his discourse, Secombe urges the pastor-elect to let Christ crucified be the soul and centre both of his study and preaching and to have special regards to the "doctrines of grace as the very salt and soul of his sermons."

The ordination form ends with the statement, "We do hereby certify that the Revd. Bruin Romcas Comingoe (alias Brown) after due examination and trial was this day set apart by prayer and the Imposition of hands to the office of the holy ministry over the Dutch Calvinist Presbyterian Congregation of Lunenburg".

We don't have too many details about the ministry of Comingoe. We hope that further investigation will provide more information, because Canadian Church history is still in its infancy. But what we know presents to us a picture of a man who was faithful to his Lord and Master during the many years of his ministry.

W. Gregg, the historian, pays the following tribute to this servant of God: "Thus set apart to the office of the ministry, Mr. Comingoe entered upon his duties and continued to labour as pastor of the Reformed congregation of Lunenburg till his death, which occurred in January, 1820, in the fiftieth year of his ministry, and when he had reached the patriarchal age of ninety-six years. He is still affectionately remembered in Lunenburg as a faithful, laborious and devoted pastor, and as a preacher evangelical, earnest and tender, readily moved to tears in his public ministrations. His con-

gregation contributed to his support accordingly to their means; as they increased in wealth they provided liberally for his wants." 2)

It is heartwarming and inspiring for us to read the story of those Palatine settlers, who in the midst of the hardships of pioneer life and while their settlement was endangered by Indian attacks did not give up the hope for an own minister to help them build a church in a new land and also that it was this humble Dutch fisherman who "broke unto them the bread of Life" for so many years.

Simcoe, Ont. Gabe Rienks

NOTES

1) In due time we hope to continue the history of Canada, esp. of the Christian Church in Canada. But first we would like

CROSS WORD PUZZLE

| | | | | | | | |
|----|----|----|----|----|----|----|----|
| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 |
| 9 | | | | 10 | | | |
| 12 | | | | | 13 | | |
| 14 | | | | 15 | | | |
| | | | 16 | | | | |
| 17 | 18 | 19 | | 20 | | 21 | 22 |
| 23 | | | | | | 24 | |
| 25 | | | 26 | | | 27 | |
| 28 | | | | | | 29 | 30 |
| | | | 31 | 32 | | 33 | |
| 34 | 35 | 36 | | | | 37 | 38 |
| 40 | | | | | | 41 | |
| 42 | | | | | | 43 | |
| 44 | | | | | | 45 | |

ACROSS

- Support for broken bone
- Move, as a wheel
- Sign of the zodiac
- Attendant spirits
- French river
- So. Am. river
- Inclined beforehand
- Scoff
- Thin cushion
- Each: abbr.
- Rodent snare
- Faultily
- Custom
- Indonesian island
- Indefinite article
- Obtained
- Greases
- Weather prophets
- Stand up!
- Weird
- Tapestry
- Threefold
- Girl's name
- Finishes

DOWN

- Group of tents
- Sandarac tree
- King's title
- Serves
- Certain business papers
- Burden
- Italian coins
- Fibbed
- Fishermen's equipment
- Gaze open-mouthed
- The ocean
- Queen of faeries
- Candlenut tree
- Until: contracted
- A tattered cloth
- Past
- Cherished animal
- A region of Czechoslovakia
- Norwegian novelist
- Constellation
- Highest cards
- Cubic meter
- Lot
- Spoken
- Tears
- Ireland
- Outer skin
- Observes

ANSWER to last week's Cross Word Puzzle

| | |
|----------|---------|
| VAMP | HOPS |
| ANAL | ABET |
| SNACK | WIGAS |
| PO | FEEL |
| AV | RIVULET |
| SKIP | PIPS |
| METAL | MAUVE |
| REP | SPAR |
| FLINKERS | LA |
| OCA | VAP |
| TRINE | GOOSE |
| OVIAL | ERNE |
| REND | SETS |

Garden Graph

By DEAN HALLIDAY

MOSS AROUND HANDLE

WIRE AROUND MOSS

POINT ONE END OF HANDLE

CUT WIRE WITH ONE SIDE OPEN

WITH PLIERS, BEND AROUND CLOSED SIDE

Moss Stick For Climbing Plants

Most climbing and trailing house plants can be trained to climb up on supports or be permitted to drape over the edge of the flower pot.

Most of them seem to grow better climbing upwards on a support. Small leaved climbers merely require a light trellis, bamboo stakes or a wire frame.

Plants having large leaves and aerial roots grow best on a bark slab, totem pole or moss stick. The latter two furnish humidity which many of these plants require to grow happily in our overheated homes. The moss can be kept moistened.

Sheets of moss can be purchased in most places where plants are sold. It is very inexpensive.

When making a moss stick or totem pole, a fairly large-size flower pot or tub is required. It must extend to the bottom of the tub and be firm. Otherwise, as the plant grows upon it, it might become top heavy. I have found using a bit of posey clay or tacky tape helpful as well as two good sized stones pushed down into the flower pot and then the earth firmly packed around them.

As shown in the accompanying Garden-Graph, one method of making a moss stick is to wrap moss around a broom handle, cut the desired length, and covering this with hardware cloth. It is possible to buy the hardware cloth painted green.

to write the story of some Pioneers of Christ in Canada.

2) W. Gregg, History of the Presbyterian Church in Canada, 1885, Page 74.

3) Some German Palatine settlers stayed in the city of Halifax and built this church in 1756. The congregation was under the ministration of the Church of England.

Literature

—The "Foreign Protestants" and the Settlement of Nova Scotia: Winthrop Pickard Bell. 1960.

—The Bulletin - Records and Proceedings of the Committee on Archives of the United Church of Canada. Number Eleven, 1958, Page 19. The First Protestant Ordination in Canada. This essay was adapted from a paper published in It Beaken, periodical of the Frisian Academy, XIX, pp. 216 ff., 1957. This paper was written by Juw Fon Weerings.

—Settlements and Churches in Nova Scotia 1749-1776: Ian F. MacKinnon, 1930.